

Cum calatoresc femeile?

Lista textelor inscrise in concursul organizat de Paravion.ro

Momentul inscrierii	Nume Prenume	Scrie despre cea mai frumoasa calatorie la care te poti gandii. (minim 100 cuvinte)
2/7/2010 9:04:46	Vasile Andreea Ioana	Imi place sa zbor la apusul soarelui. Adesea, imi rezerv biletul de avion astfel incat sa prind momentul in care mingea de foc isi pierde, treptat, din intensitate, pana se face nevazuta cu totul. Ultima data cand am fost in Anglia, mi-am rezervat biletul dintre Dusseldorf si Manchester pe la ora 18. Stiam ca in timpul zborului urma sa prind apusul chiar cand traversam Marea Nordului. Si ce spectacol a fost acela!... Era decembrie si Dusseldorf era acoperit de zapada. La sol, atmosfera era gri si apasatoare. Lumea, in asentimentul vremii, isi infasura fularele in jurul gatului si se pregatea sa treaca podul, ca un acordeon, ca sa urce in aeronava. Eu, insa, zambeam cu gura pana la urechi pentru ca stiam ce minunatie ma asteapta la cativa mii de metri deasupra pamantului. M-am asezat la geam, mi-am pus centura si, curand, avionul a inceput sa se miste. Caseta cu instructiunile de siguranta pentru pasageri a pornit si, ca de fiecare data, mi s-a parut un familiar zgomot de fond. Ca atunci cand auzi vocea unui prieten de demult cu care te intalnesti des, dar pe care nu il mai asculti cum o faceai alta data pentru ca gandurile sale au ramas aceleasi. Odata cu trecerea timpului, ideile noi au incetat sa mai apara. In schimb, cele vechi devin aproape obsesii, ca si cand le-ar repeta ca pentru sine, sa nu le uite. Asa si cu vocea de pe caseta cu masurile de siguranta pentru calatori. O veche si dulce familiaritate, usor de ignorat, dar a carei lipsa as simti-o imediat in caz ca asa ceva s-ar intampla. Am decolat si, pe masura ce prindeam altitudine, m-am regasit cu fata lipita de geamul avionului in asteptarea minunii portocalii. Am prins si cateva turbulente si, de fiecare data, nasul meu s-a lovit violent de fereastra, insa nu mi-a pasat si am ramas nemiscata. Dintr-o data, ca o pasare care paraseste pentru prima data cuibul si iese in vazduh, inaltandu-se deasupra perdelei de copaci printre care, zile in sir, a privit catre albastrul cerului sperand sa ajunga acolo cat mai repede, asa si avionul nostru a iesit dintre nori. M-am prins de manerul scaunului cu putere si l-am vazut. Era el, soarele, portocaliu, si violet, si rosu, si aramiu, cufundandu-se in departare, in timp ce noi prindeam avant si ne ridicam tot mai sus. Cerul arata ca laptele mucegait, un amestec de alb si gri peste care soarele, apunand, isi imprastia nuantele de rosu. De fapt, soarele n-apune niciodata, mi-am zis. El se topeste si isi imprastie culorile pe cer, apoi, dimineata, dupa ce si ele s-au odihnit, se recompun intr-un nou soare care straluceste intr-o noua zi. Curand, prietenul meu a disparut si in geamul avionului am aparut, dintr-o data, eu. Se facuse seara de-a binelea. Mi-am dezlipit pleoapele de pe fereastra si i-am raspuns stewardesei care, intre timp, ajunsese in dreptul meu: "A red wine, please"...

Acest text a fost scris pentru concursul de pe Paravion.
A visa de la cer la pământ

Niciodată soarele nu întârziase atât de mult, deși ziua se anunțase limpede și cuminte. Zorii mă apucaseră pe o autostradă care se înfășura ghem în urma mea. Mă grăbeam, deși aveam tot timpul din lume. Aeroportul m-a găsit cu gândurile ieșite din mine. Eu l-am găsit prea viu. N-am rezonat. Aici lipsește o bucată de poveste, e o învălmășeală de senzații, de zgomote, de emoții. Iar peste toate, o mare liniște. Mă întorceam acasă. Nu atunci când aș fi vrut, nu așa cum am sperat. Mă întorceam înfrântă și obosită. Nu am putut să-mi las visele pe pământ, ele s-au agățat de mine, m-au ținut într-o îmbrățișare sălbatică și aproape nepământescă și, deși m-am scuturat de amintiri pe treptele ce mă purtau în avion, ele, visele, m-au sfidat cu obrăznicie. A trebuit să zic: "Vă primesc. Doar azi. Măine începe o nouă viață din care voi nu mai faceți parte. Să nu facem despărțirea chinuitoare. Am putea cădea la o înțelegere. Acum, însă, nu am putere. Fiți îngăduitoare!" Nu știu exact cum au răspuns, cred că mi-au dat impresia că eram eu cea care controla situația. Apoi a urmat călătoria. Nu era prima, dar era altfel. Atunci am simțit prima oară că realmente zbor, fără să fi fost fericită. Până atunci, trăirile se confundaseră, acum însă toate gândurile și neîmplinirile s-au făcut mici-mici până s-au topit în cer. În nori, am uitat de tot. Am uitat cine sunt, unde merg, mi-am uitat istoria. N-am uitat totuși să simt. Era semnul că trăiam. Într-un avion care, de aiurea, mă purta acasă, m-am regăsit. Nici necunoscuții care își măcinau poveștile cu nepăsare, nici mișcărilor smucite, nici zâmbetele sculptate pe chipuri pitorești nu mi-au fost potrivnice. Dar nici de ajutor. În spațiul acela, ca o celulă aruncată în vid, m-am regăsit, poate pentru că zborul m-a purificat, m-a desprins de mine, m-a înălțat la cer, apoi m-a lăsat să plutesc, să mă ard și apoi să mă adun, pentru ca, în cele din urmă, să mă depună în același trup, cu aceeași viață, dar văzută printr-un alt filtru. Am călătorit prin cer, i-am cules toate culorile, i-am cunoscut toți îngerii, iar când m-am regăsit, n-am fost singură: erau și visele mele îngrămădite într-un bagaj de mână ce atârna mult prea greu. Ele nu m-au trădat, deși eu am fost ispitită să o fac. Am ajuns din nou pe un pământ, mai puțin ostil și mult mai solid, care nu mi-a uscat pașii sub mine. Era un pământ care m-a recunoscut, așa nouă cum eram. Oare este adevărat că noaptea, când nimeni nu e atent, când misterele sunt mai adânci, cerul vorbește cu pământul?
Cum calatoresc femeile...

Zambet...emotie.....si curaj. Da. Am sa va povestesc despre calatoria mea....Eram putin indecisa...)
Adevarul este ca nu m-a intrebat nimeni daca vreau sa calatoresc. Si era o vreme cand ma intrebam daca a fost un accident sau numai o intamplare. Acum nu imi mai pasa....sunt aici chiar daca au decis altii pentru mine.Pana la urma asa s-a intamplat cu toti...nu a fost nimeni intrebat inainte.

Asa ca iata-ma aflata in calatoria asta, cu sau fara voia mea, impreuna cu oamenii astia dintre care pe unii i-am cunoscut, iar pe altii sunt constienta ca nu am sa ajung sa le spun niciodata nici macar "buna". Si nu pentru ca as fii neprietenoasa, dar sunt multi, cu mult prea multi. Iar apoi, nici nu mi-am propus sa-i cunosc pe toti si cred ca nici ei nu si-au propus asta. Ma uitam zilele trecute la unii dintre ei (fac asta de cate ori am ceva timp): unii vorbeau la telefon, o femeie isi tinea copilul de mana si vorbeau despre cum transpira plantele, o fata si un baiat se sarutau, un domn grizonat a trecut prin fata mea cu un buchet de flori (cred ca erau lalele galbene), undeva in dreapta am surprins o doamna care se dadea cu ruj, ascunzandu-si fata cu poseta.

2/18/2010
18:09:34 Fuică Adina Veronica

2/23/2010
12:39:31 Frunza Luiza

Liniste.Fiecare isi vede de ale lui.

Si eu la fel.Trebuie sa-mi fac putina ordine in valiza. In ultimul timp le-am cam aruncat in graba pe toate acolo, iar acum nu stiu pe ce sa pun mana mai intai. Iar apoi de unele chiar nu mai am nevoie, ma gandeam ca as putea sa le arunc. Asa ca m-am pus la sortat si am pastrat numai pe acelea bune si frumoase.

Cine stie cand mai am nevoie! mi-am spus.Ce bine ca am fost la cursul acela in care ne-au invatat sa impachetam lucrurile astfel incat sa le putem pastra in contitoare, dar in aceleasi timp sa ne face loc si pentru altele! Asa ca le-am pus la fund pe cele mai vechi, iar deasupra pe cele pe care le folosesc zilnic. Cat loc s-a facut acum! Parca imi vine sa ma felicitez singura pentru atata indemanare :) (Intre noi fie vorba, am auzit ca sunt unii care sunt si mai priceputi, dar ei calatoresc de mai mult timp decat mine, asa ca experienta isi spune cuvantul).

Ma aflu in cea mai mare aventura. Iar la inceput chiar mi-a fost frica. Apoi, mi-am zis ca sunt norocoasa. Imaginati-va numai: oameni cunoscuti si necunoscuti, fiecare cu modul lor de a fii, cu parerile, valorile, credintele, povestile, hainele lor. Locuri: cunoscute sau necunoscute, fiecare cu trecutul, istoria, cultura, strazile, oamenii, peisajele lor. Sentimente cunoscute sau necunoscute, fiecare cu intensitatea, durata, frecventa si manifestarea lor.

Mi-am dat seama ca aceasta este calatoria ideala. Are tot ce se poate in ea si miza cea mai mare. Asa ca mi-am propus ca in fiecare zi sa ma bucur si sa profit la maxim. Sa explorez, sa cunosc sa simt, sa intreb, sa ating, sa rad, sa plang, sa dansez, sa ajut, sa transform, sa iubesc, sa daruiesc, sa tac, sa vorbesc, sa vad, sa arat, sa sfatuiesc, sa ma las indrumata, sa-mi amintesc, sa uit, sa pastrez, sa gandesc, sa traiesc.

La inceput credeam ca ar fii fost mai usor daca eram barbat. In timp m-am bucurat ca sunt femeie. Sunt o femeie care a pornit in cea mai mare aventura: calatoria in propria viata. Uneori mi-o imaginez ca fiind lina, usoara, relaxanta, alteori zaresc mult tumult si agitatie. Uneori ma vad ajunsa la capat de drum, sorbind singura din ceasca pe veranda casei, leganandu-ma in voia amintirilor pe un balansoar uitat de timp.Alteori ma vad inconjurata de prichindei, grabita sa indeplinesc mult prea staruitoarele dorinte ale neastamparatilor.

Iar imaginile se impletesc si se invat in fata mea, se lovesc de peretii camerei si se intorc la mine cu arome si culori datatoare de speranta si lumina.

In definitiv, cred ca noi, femeile calatorim cu sufletul. Si transformam fiecare detaliu in cel mai mare eveniment, fiecare gest in cel mai romantic motiv de bucurie. Dam viata fiecarui nimic si cream o lume intreaga prin cuvinte, zambete si priviri strengare. Visam mult noi, femeile, admiram mult, ne transpunem cu usurinta de la doamnele epocilor de demult, cu rochii si umbrelute colorate, avide de protectie si afectivitate, la amazoanele neinfocate, gata mereu de marea aventura. Noi, femeile, plangem si radeam cu aceeasi usurinta. Ne entuziasmam si devenim morocanoase cu aceeasi masura. Iubim si uram cu aceeasi intensitate. Si ne place sa calatorim... Si o facem, constient sau nu, in fiecare zi.

Calatoria mea este abia la inceput si stiu ca undeva, candva se va opri. Iar pentru ca nu din acceptare vin lucrurile, ci din munca si straduinta, mi-am propus ca zilnic sa traiesc cea mai mare bucurie, aceea de a fii.

Te las cu bine calatorule care citesti!
Pe drumul tau sa te bucuri de tot ce intalnesti!
Cu mult drag,
Luiza
Povestea III
(Călătorie din viitor)

Se trezi răsând. Se visase la Nisa, în timpuri trecute, când oamenii încă mai locuiau în corpuri cu pereți opaci și încă mai credeau că pot salva planeta fără s-o iubească (doar de frică, adică). De fiecare dată când se trezea, i se părea, nelămurit, că ar trebui să o cheme Lulia (dar nu știa de ce), că un taximetrist de la FlyT îi urase odată ceva (dar nu mai știa ce anume), că undeva, cineva care se chema „mamă” știuse înainte ca ea să se nască despre faptul că zborul va fi viața ei...

Sara crescuse fascinată de mașinile zburătoare. Le privea ore în șir, le visa, le studia. Devenise „responsabil cu testarea condițiilor de zbor” și tot ce însemna inovație și performanță ajungea întâi de toate la ea, pentru o verificare și o aprobare. Îi plăcea să-și închipuie ce și-ar dori fiecare client, cum s-ar simți cel mai bine. Era fericită și împlinită, își iubea meseria, își petrecea jumătate din timpul zilelor ei în aer, iar viața-i era ca un cântec în zbor. Ceva lipsea însă... Iar fata știa exact ce anume. Pentru că în visele ei, zborul nu era tehnologie, ci magie! Oamenii se prea obișnuiseră să zboare care-ncotro, pentru cele mai neînsemnate treburi, de câteva ori pe zi și pe distanțe uriașe adunate împreună, așa de firesc precum altădată mergeau cu ciudățeniile alea de aparate care aveau discuri rotitoare sub ele. Nu mai vedeau miraculosul ridicării de la pământ și nici nu mai simțeau fiorul înălțării aripilor lângă aripa de pasăre. Deveniseră zburătoare obosite, blazate, apatice... Iar Sarei îi era dor de mirajul primului zbor, acela pe care îl simțea, ascuns adânc în subconștientul în fiecărui om pe care îl întâlnea... Lor nu părea să le lipsească această senzație, dar ea știa că va veni o zi când va putea să-i învețe ceea ce visele ei, care o făceau să se trezească răsând, o învățaseră.

Și într-o zi, se întâmplă: avionul acesta i se păru o invenție excepțională din primul moment. Spunea în mapa de prezentare că poate împlini orice dorință a călătorului, iar Sara știa că avea să o ducă acolo, în vremurile când ea doar își închipuia cum o fi să zboare. Se întinse ușor în șezlongul de la bord și se conectă la rețeaua centrală. Aparatul avea pereți transparenti, iar fuga printre nori deveni cel mai aproape lucru de contopirea cu natura brută și dezlănțuită pe care îl încercase. Poate doar în visele ei venite din preistorie să se mai fi simțit așa legată de lumea în care se născuse, conectată prin fire nevăzute și inimaginabil de puternice ale inimii ei, pe care nici măcar nu știuse că le are. Pe lângă asta, avionul era conceput astfel ca cei care călătoreau să beneficieze de o conexiune neurologică la sistemul de pilotaj. Oameni obișnuiți deveneau șoimi ai aerului, una cu nava pe care o stăpâneau, maeștri magnifici ai aerului, ce urmau a călători oriunde mintea lor putea concepe spațiu, și timp, și viteză... Sara închise ochii, respiră

2/26/2010
1:26:48

Musat Iuliana

adânc, și-și dori să uite vremurile astea în care oamenii cred că zborul e o îndeletnicire banală; să le uite nepăsarea cu care privesc norii; să le redescopere inocența primei înălțări, și adrenalina primului picaj, și chiotul primei răsuciri de aripă. Știa unde le va găsi toate. Și zâmbi...

Epilog

Deschise încet ochii, gădilată jucăuș de o rază de soare. Locuia într-o peșteră întunecoasă, cu pereți reci pe care fiecare generație desenase, în momentele de liniște, siluete de oameni și turme de animale. Numele ei era Cântec-în-Zbor. Nu știa de ce o numiseră așa, iar tatăl ei, Baboo-șeful-de-trib, zâmbi din nou când îl întrebă. „Uite, îi spuse el, ți-am adus tovarăși de joacă.” În cojocul lui scânceau doi pui de lup. „Fly și Nisa o să le spun, râse veselă fata. Mulțumesc, Baboo.”

[sfârșit]

Tot timpul in miscare, calatoria este o a doua natura pentru ele. Acestea sunt femeile. Prind aripi cand vine o ocazie sau gasesc un pretext bun de a merge undeva si ii antreneaza pe cei din jur in a descoperii lumea. Viata insasi la ele e o calatorie si orice iesire afara din casa primeste rang de “calatorie”, de aceea gasesti in geanta atat de multe lucruri. Si totusi cum calatoresc cand isi fac bagajele...

Adolescenta

Este preocupata de viata in ritm alert, de locurile pline de animatie in care ai mereu cate ceva de facut.

O mai ispitesc inca placerile copilariei, pentru asta tanjeste la zapada de pe partii sau parcurile tematice.

Daca s-ar putea, ar calatori cu mare placere cu pets-ul ei. Iubeste animalele, concertele, sa fie cu prietenii, sa calatoreasca pentru a-si inviora garderoba sau a achizitiona cele mai noi chesti. Planuieste calatoria vietii intr-un tinut salbatic, nedescoperit. Sta in permanenta in contact cu cei apropiati oriunde s-ar duce. Se duce des de acasa pentru ca oricat si-ar iubi apropiatii se plictiseste repede de aceleasi lucruri cunoscute. Si totusi are o rutina a drumurilor ei.

O gasesti in august la Sziget la festival, la cursele de Formula 1, sau de Oktober Fest in Munchen, poate da oricand o fuga pe Mariahilferstrasse in Viena, atunci cand nu merge in Austria la ski. Isi viziteaza prietenii din toate colturile lumii. Si isi aduce aminte locurile in care s-a indragostit.

Domnisoara

Preocupata de partea culturala a vietii, de intelegerea profunda a acesteia, de dezvoltarea personalitatii, de locuri care ating simturile. Poate calatori singura sau impreuna cu prietenele sau grupul de prieteni. Face poze artistice, deseneaza, compune inspirata de nuanțele locului sau ale evenimentului.

O gasesti in februarie la festivalul de Film de la Berlin ori la Canes in mai sau macar la Tiff de la Cluj. Calatoreste in interes de afaceri la Bruxelles dar da o fuga la Bruges. Pleaca cu prietenii in Maroc, Portugalia sau pe orice coasta. Viziteaza Vassa Museum dand o fuga la prietenii ei in Suedia, Franta pentru minunatele dealuri si Anglia pentru castele. Reia drumurile lui eminescu si Brancusi si merge in Rusia pentru balet. Descopera India si merge pe urmele lui Eliade.

Tanara sotie

Gaseste orice oportunitate sa “dea o fuga” cu sotul ei in orice loc indepartat de casa.

Poate fi de Valentine's Day la Venetia sau la Mardi Gras in Brazilia. Primavara sau toamna merge in Grecia, Turcia, pentru a profita de ultimele raze de soare inainte de iarna. Se simte speciala si frumoasa asa ca se rasfata

2/17/2010
16:28:48

Popa Mihaela-Maria

intodeauna cu cel mai bun hotel, cel mai bun vin, cel mai bun tratament pe care si-l poate permite. Face plimbări lungi in locurile citadine vizitate. Poate pierde vremea la un film 3D sau se lasa purtata de locuri si obiceiuri. Leaga prietenii usor cu alte cupluri. Prefera excursiile organizate cand ai mereu de unde alege cum sa petreci timpul, nu vrea sa aiba prea multe reponsabilitati, e in concediu si timpul ei e pretios.

Planuieste calatorii inedite si doreste sa-si surprinda placut sotul cu o iesire la bere de Sf Patrick.

Mama

O intereseaza locurile pline de activitati educative pentru copii ei si zonele in care acestia ar gasi lucruri interesante de facut. Ii place sa cumpere suveniruri pe care sa le adauge in albumele copiilor. Se documenteaza inainte de a incepe o calatorie si planifica totul cu cateva luni inainte. In rare momente planuieste sa plece impreuna cu sotul ei in calatorii scurte de weekend. Ii place confortul calatoriei, prefera avionul, are grija de ceea ce poate fi pe masa si se straduieste sa fie cel mai bun din ce isi poate permite.

O gasesti facand scuba diving sau ski nautic in Croatia, plimbandu-se cu bicicleta la Versailles, la Thrope Park sau Disneyland, la ski in vacanta de iarna a copiilor in Viena sau in Bulgaria, in gradinile botanice de la Cambridge sau la Madame Trousseau, pe coasta din Florida.

Bunica

Vrea sa savureze in tihna frumosul vietii. Ii poate scoate pe nepotei la o plimbare cu vaporasul pe Nisa, Tames...

Savureaza locurile cu muzica buna, jazz in aer liber, plimbarile in parcuri, in gradinile castelurilor sau gradinile botanice. Calatoriile ei urmaresc un tipic, o pasiune: arta, religia, gradinaritul, etc. Are intodeauna geamantane noi, pentru toate calatoriile pe care vrea sa le faca si pentru toate amintirile si visele ei. O vezi la Pittsburg, Erevan, St. Petersburg, in Barcelona admirandu-l pe Gaudi. Vede si revede locuri din intinerariul propus, dar regula este cel putin doua locuri noi in fiecare an...

Este un drum. Este un loc. Este un timp. Timpul nostru este o CĂLĂTORIE. Unii așteaptă să treacă și uită să se bucure cu adevarat. Unii sunt prea ocupați și nu au timp. Alții nu știu să și-l împartă. Unii nu se gândesc că timpul, că astăzi și acum nu o să se mai întoarca niciodată. Și unii visează și așteaptă, se bucură și au sau își fac timp sau și-l împart ca astăzi sau acum să viseze. Și cine a spus că nu este frumos să visezi? Să visezi că timpul stă pe loc și poți să ajungi ACOLO unde ai visat întotdeauna ... într-un loc, într-un gând, într-un suflet, un sentiment, într-o ora impară, într-o clipa, într-un anotimp sau timp sau zi, într-un mai demult sau mai încolo. Sau câteodată pur și simplu acolo unde te regăsești, unde nu regreti că ai visat să te faci mare și acum pentru o zi măcar ai vrea să mai fi copil, unde oamenii știu să mulțumească mai des și să se plângă mai rar, unde niște gesturi simple și zâmbete, apusuri de soare și limonade, baloane și creioane colorate, o floare și un mi-e dor de tine, o melodie și un balansoar, să te ia de mână și o plimbare, un joc din copilărie, un prieten bun, o dragoste adevarată, un suflet curat, o masă în familie, un te iubesc, amintirile unor seri de mai și a primului sărut, sunt cele care îl fac să fie unic și să-ți aducă bucurie și fluturi în stomac. Sunt mulți care au fost în căutarea aceluia loc. Câțiva nu au ajuns niciodată acolo căci se tem să viseze. Unii au găsit acel loc și nu au vrut să-i mai dea drumul. Alții l-au văzut dar nu le-a spus nimic. Și apoi sunt aceia care au ajuns acolo și nu au ramas, dar se întorc mereu acolo după o zi grea, după o ceartă, o despărțire de cineva drag, după un film care i-a făcut să plângă și i-a pus pe gânduri, când sunt departe de casă, când sunt inconjurați de oameni și totuși sunt singuri, când afară e prea frig sau plouă prea tare, când vor să arate altora acest loc găsit, când știu că acolo totul e posibil, când uită să zâmbească sau să se bucure, când își amintesc să viseze, când nu au concediu sau bani să meargă la mare sau la munte, când dorm, când isi beau cafeaua de dimineață, când vor sa fie pictori sau cântareți, cand se tem că îmbătrânesc, când sunt indragostiți, când s-a luat curentul, când sunt fericiți, când sunt sătui de politică și inflație, când vor să fie îndrăzneți, când sunt gânditori sau timizi sau așteapta ca urmatoarea zi să

2/23/2010
18:09:42

Gorski Andra-
Teodora

fie mai bună.

Eu... Mâine am să mă trezesc și am să le mulțumesc părinților, am să-i spun prietenului cât îl iubesc și cum e cel mai frumos lucru care mi s-a întâmplat și o să sun un prieten pe care nu l-am mai auzit de mult. Căci datorită lor mi-am găsit locul unde orice e posibil. Și o să închid ochii căci sunt departe de casă și am să-i iau cu mine în ACEL LOC MINUNAT căci mi-e dor de ei și o să pot să-i îmbrățișez și să-i simt aproape, măcar pentru o clipă...

Calatorie? Cum o vreau eu? Uiiiiiiiiiii...Pai sa incep sa va spun,nu?

Hmm...Stati un pic sa imi fac bagajul si intre timp va mai povestesc despre noi, femeile, ca doar m-ati mituit substantial cu posibilitatea castigarii unei calatorii.

Trebuie sa va destainui ca, de obicei, femeile calatoresc intr-un fel special, desebit total de cel al barbatilor. Da, nu va uitati asa la mine!

Stati! Sa iau si bluza asta cu mine? Hmm, e cam groasa. O iau, nu se stie daca nu o sa imi fie prea frig.

Dupa cum spuneam, felul de a calatori al unei femei se distinge prin naturalete, prin talentul daruit de la natura mama, prin eleganta. Femeile calatoresc...cu multe bagaje. Iau cu ele multe lucruri nefolositoare, cateodata si partenerul (hi,hi,hi sunt o femeie rea, stiu..glumeam). Si isi mai iau in poseta pe langa toate minunatiile cosmetice, multe ganduri care ar fi trebuit lasate in aeroport daca nu acasa, langa peria de dinti (pe care paradoxal, deseori o uitam).

Categoric imi iau pantalonii verzi. Sunt norocosi, stiti?!

Si musai pe iubi. (altfel cine imi face pozele pe care le voi posta apoi pe facebook sau pe hi5 ca sa moara de ciuda prietenele mele – doar de aceea avem prietene.:))

Dar...stati un pic. E calatoria viselor mele. Nu imi mai iau niciun bagaj pentru ca daca am bani sa plec in calatoria viselor sigur am bani sa imi cumpar haine din toate orasele in care voi poposi. Deci sa pornim.

Sigur trebuie sa fie cu avionul. Si cu autocarul este frumos, vezi mai multe locuri, insa trebuie sa recunosc ca timpul e valoros iar comoditatea mea e demna de protejat. Si sigur trebuie sa fie foarte de dimineata. Imi place la nebunie sa decolez inainte de rasarit, sa plec inainte ca Bucurestiul sa se trezeasca, sa savurez racoarea inceputului de zi.

Abia astept sa decolez pentru a-mi hrani cateva clipe pofta de adrenalina. In timpul zborului ma voi agita ca un copil nerabdator si voi sta numai cu ochii pe geam.

Am ajuns. Cobor entuziasmata in Franta, Italia, Spania, Olanda, Elvetia, Rusia, Anglia, Irlanda si multe alte locuri din Europa. Ma uit de jur imprejur si inghit in sec. Imi zic ca nu imi vine sa cred ca sunt aici dar o sa iau la fuga prin orase. Ratacesc prin muzee, catedrale, cafelele, restaurante dar si pe stradute atat de intortocheate incat imi amestec gandurile si amintirile.

Tone de fotografii, categoric. Zambitoare si rujata, casual dar sexy, cu palarii si esarfe. Multe degustari ale bucatariei traditionale si multe pastille de triferment. Dar cel mai important: multe cumparaturi, multe hainute si multi pantofiori. Dupa cum vedeti cam mult din tot dar o data am parte de calatoria viselor mele. Si pentru ca e o calatorie de vis nu ma voi ingrasa de la degustarile acelea. Ce bineee!

As da o fuga si prin America insa pe vreme de criza nici visele nu au chiar asa mare putere de cumparare.

Din nou acasa. Obosita si trista. Multe bagaje, un iubi extenuat si o groaza de fotografii. Dorm vreo doua zile si apoi ma apuc sa le postez pe facebook si hi5. Si ca savoarea calatoriei sa fie desavarsita ma prezint la birou inarmata cu povestiri plictisitor de detaliate care o sa starneasca vuiete si onomatopee: wow, aaaa, ooo, uaaa.

Ta!ta!

Barbati inalti, bruneti, cu patratele bine conturate, ca zici ca te dai cu ochii pe razatoare. Apa cristalina, de un albastru de invidiat, bronz de Mediterana, iar nisipul fin imi mangaie talpile. Vazut un palmier, imbratisat palmier, palmier imbratisat pe mine si gata. O explozie de culoare imi invadeaza ochii, saracutii antrenati cu fascinanta varietate de

2/3/2010
11:52:31

Ivanov Maria Alina

2/17/2010 Georgescu Carmen
17:55:59 Valentina

griuri a la Roumanie. Era doar un grup de turisti cu ghirlande la gat, cantau si dansau "Cha cha cha". Mai lipseste o petrecere cu spuma si cu bastinasi si totul e perfect. Ma asez pe un sezlong sub o umbreluta, savurand un cocktail dintr-o nuca de cocos si admirand peisajul. Dintr-o data, cineva ma striga: Carmen, Carmen... insistand nepoliticos. Raportul meu?! Ufff...era seful!

"Ma aflu în fața unui dulap deschis și a 1000 de posibilități? Ce să-mi iau? Și dacă e frig? Dar dacă pătesc ca în vacanța aceea în care a plouat tot timpul și și nu am avut decât săndăluțe și șlapi? Daaa, o să îmi iau cizmulilele mele trendy, pe care le-am cumpărat săptămâna trecută cu Mirela. Cum care Mirela? Mirela prietena mea din liceu. Nu are ea un simț foarte dezvoltat al modei dar are păreri foarte pertinente.

Dar totuși ceva nu merge...uff, dacă l-aș fi convins pe iubi să îmi spună unde mă duce pentru aniversarea a 3 ani de relație. Cum să îți faci un bagaj fără să știi unde pleci? Buuuun, să începem cu începutul...care sunt obiectele de care aș avea nevoie oriunde m-aș duce? «Periuta de dinti», îmi șoptește o voce. La haine și accesorii mă refeream. O să îmi pun până la urmă câteva haine subțiri, câteva haine groase, costumul de baie neapărat...mai trebuie ceva? A, da, să nu uit, pașaportul...pentru că am o bănuială că o să mă avânt în afară granițelor...ce incitant. O, Doamne cât e de târziu...mai e un sfert de oră și e aici. Mai verific o data bagajul. Am pus tot? Probabil că nu, dar ce să-i faci, o să îmi aduc aminte cel mai probabil în mașină și nu voi putea să mă întorc din drum, nu pentru că sunt superstițioasă ci pentru că o să aud o multitudine de comentarii de genul «Cum ai putut să uiți ceva acasă când ai două valize pline? Of, femeile astea»...Tre' să plec, Făt-Frumosul meu a parcat în fața casei..."

2/3/2010
0:10:07

Marin Alina Emilia

Cele de mai sus au fost scrise acum 2 zile. de atunci s-a schimbat și peisajul, și subsemnata...Stau cu un cocktail în mână și simt razele soarelui cum mă mângâie...ai auzit bine, SOARE! Nu mai suntem în București între betoanele gri, suntem în Antalya. Nici nu pot să cuprind cu ochii atâta frumusețe. Marea e albastră cum am văzut doar în filme, nisipul e așa fin încât ai impresia că plutești iar apusul și sunetul valurilor mă fac să cred că sunt într-un vis frumos.

Noaptea ni le petrecem fie la petreceri pe plajă în aer liber, fie în camera de hotel care are o priveliște superbă. Ce aș putea să îmi doresc mai mult? Nu mi-aș fi imaginat niciodată că poate exista ceva atât de frumos...poate doar am visat la un asemenea loc. Zborul până aici mi s-a părut foarte scurt, poate din cauză că era pentru prima oară când m-am aflat deasupra norilor. Biletele le-a rezervat iubi de pe paravion.ro, ca doar sunt cei mai seriosi din acest domeniu. Însă nimic, nici macar zborul, nu se compară cu senzația pe care o ai când ajungi aici și simți aerul sărat și briza valurilor.

Trăiesc în prezent vacanța pe care orice femeie și-ar dori-o măcar o dată în viață.

Cea mai frumoasă călătorie?

Nu e una fizică, ci una sufletească.

Vreau să-i ofer sufletului meu o călătorie.

Visez la o călătorie pe malul mării, dimineața, înainte de a se trezi toți ceilalți, ca să văd amalgamul de culori calde și plăcute, marea când verzuie când albastră, să aud valurile.....pescărușii care caută aproape haotic ceva de mâncare.

Am vrea să mă oprescși să încerc să construiesc un castel de nisip.

Cu siguranță, fiecare dintre noi am trăit experiența unor vise, iluzii sau speranțe care au ridicat castele în mintea și sufletele noastre, dar care sub capriciile vieții, au fost năruite și au lăsat în loc...deșert, o mare de lacrimi, un gol de

2/3/2010
10:29:57

boboc madalina

tristețe, o urma de dezamăgire.

Dacă valul va distruge castelul, aş putea plânge, aş putea să-mi strig disperarea și frustrarea, să ignor situația sau să plec dezmagită neuitând niciodată nenorocirea.

Prabușirea atât de rapidă a construcției în care am pus pasiune, mă va trimite cu gândul la spulberarea atâtor vise odată cu primul val mai puternic adus de încercările vieții mele.

Pot să mă supăr pe val că a fost așa necruțat sau să mă răzbun pe castel că nu a fost suficient de solid. Pot să mă învinui că nu am fost atentă sau pricepută ca să nu gresesc construcția.

Pot ierta, dar nu uita, pot înceta să mă mai implic sau o pot lua de la început cu aceeași bună dispoziție.

Pot învăța din experiență, luând pe viitor în calcul faptul că nu pot clădi castele pentru veșnicie. Totul pe lumea aceasta e trecător!

Nu pot opri valul și uneori nici nu-l pot anticipa. Viața e de atâtea ori imprevizibilă. Nu mă pot opri să sper, pentru ca atunci când moare speranța, ne oprim și noi din a mai trăi.

Asadar, același nisip, același casel, același val și totuși, atât de multe feluri de a le vedea.

Am scris aceste randuri pentru a participa la un concurs. De aceea vă îndemn să mergeți în una din locațiile propuse de <http://www.paravion.ro/bilete-de-avion> și să vă răspundeți la câteva întrebări. Care sunt castelele pe care vi le clădiți și ce faceți când nu puteți opri valul și descoperiți doar ruinele? Ce simțiți atunci și cum veți reacționa? Ce veți face pe viitor? Sunt sigură că aceste întrebări vor naște altele și astfel, veți învăța să nu mai treceți nepăsătoare prin viață, să priviți dincolo de realitatea palpabilă a nisipului sau a unui val din mare.

Ceasul de la inserat aduce lucruri bune, e mai racoare, ceaiul are gust mai bun, scoti fructe reci și înghețata de la congelator, gândurile sunt mai obosite dar mai clare, oamenii sunt mai blanzi, fustele fosnesc placut deasupra prafului pe asfalt dar praful de pe picioare devine albastru și nu mai pare atât de urat. Asta e atmosfera în Lemonezia, țara vacanțelor mele. Lemonarzii, locuitorii Lemoneziei, sunt înalți și galbeni, au pulpe puternice și sosete trei sferturi verzi și dansează nonstop dansul picaturilor verzi. Își țin mereu gura punga și când vorbesc, stropesc. Ei locuiesc în carusele galbene, traiesc într-o permanentă după-amiaza-înspre asfintit și ai spune la prima vedere că sunt niște acrituri. Sunt ca picaturile de ochi înșă. Când mă duc în vizită la ei îmi aduc aminte cine sunt și vad asta cu atât de multă claritate încât mi-aș dori să am o vacanță lunară. Macar 2 zile. Când mă îndepartz de mine și încep să cred că sunt doar munca mea, locul unde traiesc, oamenii din jur și uit că eu sunt de fapt cu totul altcineva. Sunt doar un turist mic și fericit care-și cumpără cercei mari când intră în Lemonezia, atât și nimic mai mult :)

De-o viață simt furnicături în tălpi și tot de-o viață visez să le transform în pași – mai mici, mai mari, mai peste mări, mai peste țări, mai împotriva obstacolelor, mai întru împlinirea ursitei. Sunt furnicături ce trădează dorul nebun și de nestăvilite de lumea de-afară, de zgomotul de dincolo, de necunoscutul din priviri de străini. Sunt furnicături care, în ciuda tuturor și a toate, se încapățânează să spună nu gândului din călcăie, mult mai cu „picioarele” pe pământ. De-o viață alerg, desculță, dintr-un colț în altul al lumii, și tânjesc după delirul sufletului călător ce se încarcă, neașteptat, cu fiecare meridian cucerit.

Și nu știu alții cum sunt, dar mie-mi clocotește înăuntru vocația călătoriei veșnice pe care abia o țin în frâu, rupând astfel din propria ființă, spre a mă conforma unor tipare de trăire. Și-mi ținută tălpile într-un același pământ, mereu același, fir-ar să fie, ce, știu și eu, știe și el, trebuie să-mi fugă de sub ele, și doar atunci când simt că mă sufocă, mă retrag, spre a-mi vindeca deznădejdea, în singurul colț doar de mine știut, în stare să mă facă să zbor stând pe loc.

2/1/2010
16:01:49

Adriana Bujoreanu

2/28/2010
23:57:41

Mihale Maria

Acolo, îmi așez harta lumii sub picioarele entuziasmate până la lacrimi și mă reped haotic la insulele japoneze pe care le șoptesc și astăzi, după atâția ani, cu aceeași vioiciune în glas. Hokkaido, Honshu, Kyushu, Shikoku. Și sunt pe bicicletă, cu extraterestra mea. De fapt, eu sunt extraterestra ei. Și ne strâmbăm la creaturile cu ochi oblici, le facem cu mâna și strigăm în gura mare mata ne. De simt nevoia unei aventuri, pun piciorul pe continentul african. Mă învâluie de îndată căldura sahariană și mă îngrop, până la genunchi, într-un nisip fierbinte și mătăsos, privind spre cerul limpede, uitând de timp. Mă răsfăț cu firimituri de India și Tailanda și mă înfrupt din farmecul contrastelor, cu rigoarea și decența scandinavilor, cu romantismul desuet al unei plimbări de-a lungul Senei, și, când îmi simt inima pregătită, cu frenezia unui salt de-a lungul stepei siberiene. De îndată ce pornirile tahicardice vor fi ținute sub control în mod eficient, voi porni în călătoria vieții mele, căci, într-adevăr, mechti sbivautsia.

Am harta lumii sub picioare. Sunt nebună, desculță și îndrăgostită. Doar din când în când, în clipe de nesiguranță, de uitare a propriei predestinări, îmi agăț, cu furie exagerată, și harta, și poftele în cui. Și mă așez în fund, pe podeaua rece, pe care s-au scuturat, în semn de solidaritate, oceanele toate. Se spune că apa spală păcatele celor nesăbuiți. Păcatele celor ca mine, ce se leapădă, la fiecare răscruce, de vise și de harta lumii.

În fiecare an, în apropierea vacanțelor, ne place să ne lasăm purtați de imaginație și să visăm să facem cea mai frumoasă călătorie spre locuri de poveste despre care am citit sau despre care am discutat cu prietenii. De cele mai multe ori nu ne marturisim visele de teamă că ele nu se vor mai îndeplini dar cu siguranță ideea unei excursii de vis a cărei amintire să o păstrăm prin timp, închisă-n suflet ca pe-o comoară pretioasă, există în fiecare dintre noi. Îmi place să călătoresc pentru că simt că numai așa pot lăsa în urmă tot ce este legat de rutina vieții cotidiene. Îmi place să călătoresc pentru că reușesc să trăiesc fiecare clipă cu intensitate maximă iar apoi prin timp să-mi amintesc de ea. Ador să merg în locuri noi alături de jumătatea mea pentru că altfel parca bucuria nu are sens și-mi place să mă simt iubită, rasfatată, respectată, liberă.

Dacă ar fi să întâlnesc un pestisor fermecat care să-mi îndeplinească o dorință, una singură, i-aș cere să-mi împlinească visul de a vizita Salzburgul. Întotdeauna m-au fascinat poveștile despre acest oraș minunat, pentru că aici s-a născut Mozart, pentru că de aici se zăresc culmile mereu înzăpezite ale Alpilor, ca într-un spectacol magnific și tot aici e patria ciocolatei.

As dori ca pestisorul de aur să facă în așa fel încât drumul până la destinație să fie cât mai scurt și cât mai comod, probabil cu un avion, care să mă conducă ușor ca într-o plutire de vals către locul acesta de poveste.

Cufundată în fotoliul confortabil să pot privi de sus, în asfințit creștele ascuțite ale munților, celebrele castele și mănăstiri austriece, încărcate de povești și istorie. Ajunsă la destinație să-mi petrec nopțile excursiei mele de vis, într-un loc în care tradiția austriacă să se facă simțită la orice pas dar sunt convinsă că ar fi așa pentru că ospitalitatea austriecilor e recunoscută pretutindeni.

Zilele excursiei mele de vis la Salzburg ar fi minunate pentru că aș vizita fiecare stradă străveche și fiecare monument din acest oraș încărcat de istorie, frumusețe și bun gust, cu bucuria unui copil care a primit în dar de la Moș Crăciun, jucăria dorită.

Mă aș lăsa înconjurată de muzică, de parfumul și aroma vinului fierț și a castanelor coapte vândute la colț de stradă, să-mi umplă sufletul de frumusețe pentru că acest oraș este o asemenea bijuterie arhitecturală încât să-mi simți eliberată imaginația și să-mi întoarcă în timp, în vremea în care contese în crinoline să grăbeau în călești aurite spre întâlniri romantice.

Și pentru că orice călătorie oricât de frumoasă trebuie să se termine frumos, să-mi dori ca drumul către casă să fie la fel de scurt și de confortabil cu același avion în care să mă simt rasfatată ca o printesă

2/23/2010
20:27:05

ene adriana

Ajunsă înapoi printre cei dragi , aş povesti pe nerăsuflăte toată experienţa locurilor vizitate şi toate amintirile mele calde şi strălucitoare ca primele raze ale dimineţii ...

....S-au ivit zorile . Calătoria mea a fost aievea sau a fost doar un vis frumos ?...şi dacă a fost un simplu vis , unde eşti pestisorule fermecat să mi-l implinesti ?

...poate..aici?

Paravion.ro

Piesa The Adventure a trupei Angels & Airwaves îmi sună în casti. Toată lumea din jurul meu e veselă. Sau poate doar eu sunt. Mă îndrept spre aeroport. Ah, cât de mult iubesc aeroportul. E locul de unde vise, speranţe, doruri îşi iau zorul. Azi îmi iau şi eu zborul cu ele. Am cumpărat bilet de avion. Azi voi face înconjurul lumii. Am zburat de prea multe ori în vis. Acum e momentul. Se anunţă decolarea.Îmi amortesc mainile ca la alte evenimente importante din viaţa mea. Am emoţii. Nu pentru că nu am habar de ce trebuie să fac, de orice procedură sau obicei, ci de autenticitatea acestei calătării. Este pentru prima dată când zbor cu avionul. Este prima dată când zbor cu adevărat în vreun anume fel. Ne mişcăm sau mi se pare? Minteă o ia răzna. Avionul se mişcă. Inimă începe să-mi bata. N-am mai experimentat o astfel de viteză. Inimă pierde controlul batailor. Avionul prinde viteză maximă... Şi mă ridic! Sufletul se ridică şi el până în gat. Înghit tremurând ca nu cumva să-l pierd. Şi zbor! O să fie cea mai frumoasă calatorie din viaţa mea. Pornesc la drum spre Atena. Vizitez Templul lui Apollo, ascult pe filosofi, învat să mă cunosc pe mine însămi.Uzo,bautura lor tradiţională , am consumat-o cu apă, ocazie cu care din limpede a devenit alb-lăptoasă. Îmi îndrept privirea spre Italia. Este următorul loc ce trebuie vizitat. E locul care era odată centrul lumii. În centru lumii vreau să fiu şi eu azi şi să învat ca toate drumurile duc aici.Mă plimb zăbind pe malul fluviului Tibru,facând o multime de fotografii,îndeptându-mă spre Colosseum şi Columna lui Traian.

2/9/2010
19:21:39

Ailenei Alina

Austria e doar la un pas. Voi vizita pe Mozart şi-mi va cânta Rapirea din Serai. Dacă am ajuns până aici, voi vizita şi Franta, iar Luvru şi marii pictori ai lumii îmi vor ţine ocupată întreaga după-amiaza. Este locul unde vreau să mă îndrăgostesc, să simt fluturi în stomac în timp ce sunt sărutată de un parisian cu par creţ şi un dulce accent pur francezesc,uşor rarit.

Ţara vecină îmi descoperă un vechi prieten. Shakespeare scrie o nouă piesă şi mi-o dedică: "Oamenii ar trebui să fie ce par; iar cei care nu sunt, n-ar trebui nici să pară".

O lume nouă e descoperită şi eu pasesc pe urmele lui Columb să vad ce înseamnă ea. Modernitate, democraţie, diversitate. Învat să accept şi să fiu acceptată. Vreau să vizitez Oxfordul şi Cambridge. Nu-mi vine să cred că o să merg în pub-uri cèlebre în care se aud atât de melodios voci ca Pink Floyd, The Beatles, Led Zeppelin, Sex Pistols, The Clash şi să nu uit de celebra trupă indie Bloc Party. Asia se vede chiar din satelit, iar azi le voi face cu mâna când voi mânca sushi cu wasabi pe Zidul Chinezesc.Africa e plină de nisip, însă voi vizita una din marile minuni ale lumii: Piramida lui Keops. Mă face şi pe mine să mă simt minunăta ca fac parte din această lume ca ea.

Mă întorc în România , de unde am plecat. Învat să rezist bataliilor la fel de vitează ca ea. Mă îndrept multumită spre casa: aceasta a fost cea mai frumoasă calatorie din viaţa mea.

2/1/2010
23:06:04

Doina Ana Butman

Dacă, în trecut, evadarile femeilor în vacanţe, fără prezente masculine, se rezumau la petreceri de « burlacie » în Ibiza sau road – trip-uri rebele la 20 de ani, în jurul Europei, acum se poate spune că beneficiem, în funcţie de opţiunea personală, de relaxare la spa, cursuri de ţesut în Scotia sau shopping în New York, iar seria exemplor poate continua la infinit.

Calatoriile "girls only" au capatat o nouă dimensiune la care industria turismului de pe întreg mapamondul a răspuns prompt: compania de turism de lux "Abercrombie&Kent" a anunţat, recent, diversificarea pachetelor turistice, dedicate

in exclusivitate femeilor cu excursii in India, China, regiunea Bordeaux - Franta si Argentina, iar lantul de hoteluri si resorturi Fairmont au pregatit, doar pentru doamne, oferte speciale de vacante.

"The Women's Travel Club", o agentie de turism online, fondata de o femeie casatorita, care voia sa voiajeze in locuri, de care sotul ei nu era interesat, ofera peste 60 de destinatii special alese doar pentru femei.

O alta companie, respectiv, "The Fine Living Network" a lansat o serie de programe TV numite "All-Girl Getaways"; printre « evadarile » promovate de "Fine Living", se regasesc "getaways" pentru mame, in Santa Monica (California), sub deviza « pace si liniste departe de copii », sau evadari cu nume precum "Sun and Salsa" in Miami ori "Surf and safari" in San Diego cu cocktail-uri si surfing.

In urma cu aproximativ treizeci de ani, femeile nu obisnuiau sa calatoreasca fara familii, iar o femeie, care se incumeta sa-si lase sotul acasa, suscita intrebari in legatura cu ce nu merge in casnicia sa.... In timp ce barbatii aveau excursiile "cu baietii" la pescuit sau golf, femeile erau, inca, prea timide pentru a face acest pas in compania prietenelor lor. In prezent, numarul femeilor care ocupa pozitii profesionale importante a crescut, in concordanta cu procentul de emancipare. Femeile isi permit sa calatoreasca mult mai des, ca inainte, fie incarcandu-si bateriile prin shopping, plimbari sau viata de noapte in orase mari, incitante precum New York si Las Vegas sau optand pentru excursii de "rasfat" la spa sau in croaziere.

Alte reprezentante ale sexului frumos sunt adepte ale unor programe educationale, precum cursuri de gastronomie marocana, cum sa-ti creezi propria esenta de parfum in Provence - Franta sau cum sa pictezi souvenir-uri cu artistii locali din Costa Rica, spre exemplu. In plus, in luna mai, exista si reduceri substantiale, ocazionate de Ziua Mamei.

Se pare ca tot mai multe femei, cu varsta cuprinsa intre 30 si 40 de ani, aleg astfel de escapade in compania prietenelor.

"Top 10 Girl Getaways" include variate excursii la Florenta, pentru a se vizita muzee si expozitii, in South Beach, pentru clubbing sau in Provence, pentru a se invata notiuni de arta culinara. Cursurile de gatit din Provence, spre exemplu, au loc in vechi ferme, unele dintre ele construite in secolul al 18-lea, iar ingredientele folosite sunt in totalitate organice, cumparate de la pietele din zona. Pe locul patru, se afla calatoriile "nebune" in Las Vegas cu cocktail-uri, cazinouri si show-uri Chippendales sau, la polul opus, la Sedona, unde poti medita, escalada sau doar vegeta intr-un spa. Topul se incheie, « pour la bonne bouche », cu excursii de surfing in Bali, piese de teatru la Londra, degustari de vin la Sonoma si yoga in Costa Rica. Planificarea unei astfel de vacante, printre atatea alternative, a devenit la fel de simpla ca o banala iesire de genul « dinner out » cu prietenele.

Si calatoriile intre generatii au devenit la moda - o excursie la Paris sau la Venetia cu mama, fiica sau bunica, reuseste sa compenseze timpul scurt petrecut, in general, in familie. Mama poate chiar lasa mostenire fiicei traditii casnice, precum cusutul si tricotatul, daca apeleaza pentru organizarea vacantei la "StitchAway Tours" – organizatoare de excursii in Scotia sau Londra, pe parcursul carora se invata arta impletitului, se viziteaza ferme de oi, magazine si fabrici de tesaturi. De asemenea, se ofera si lectii despre istoria artei tricotatului in diferite tari.

Pentru a contracara companiile, specializate in excursii de tipul - degustari de vin, spa sau cursuri de gatit - , in urma

cu 27 de ani, a fost infiintata "Adventurewomen" – al carei grup tinta este alcatuit din « femeile aventuriere ». "Meniul" acesteia include snorkling, scufundari, schi si calarie. In oferta exista, insa, si excursii mai putin aventuroase in India, Grecia sau China.

Urmand tendintele, turismul feminin devine si "verde". Exista o larga oferta de excursii ecologice. Femeile susceptibile de a alege o astfel de vacanta vor dormi in hanuri istorice, ferme ale caror gospodarii functioneaza cu energie solara sau hoteluri mai mici. Nici vorba de cazare in hoteluri de cinci stele, comerciale si, in primul rand, mari consumatoare de energie. Pachetele includ, de asemenea, ore de yoga, escaladare, surfing si schi. Doamnele trebuie sa poarte la ele sticle reciclabile de apa si sa cumpere doar mancare organica de la fermieri. Exista si varianta "verde" Hawaii, unde esti cazat in resort-uri lipsite de televiziune, radio, linie telefonica sau aer conditionat (prin urmare fara placa de indreptat parul sau uscator...). Iar plajele sunt rezervate pentru lenevit, doar dupa ce ai lucrat pamantul cot la cot cu bastinasii, ai participat la lectiile de "hula" sau ai ajutat la vreuna din traditionalele "luau" (petreceri traditionale: nunti, botezuri).

Unele femei, ce-i drept, « rara avis », inca, mai au muștrari de constiinta pentru ca pleaca in vacanta fara sotii, totusi, se pare ca majoritatea barbatilor incurajeaza calatoriile de acest gen, pentru ca nevestele sau prietenele lor sa se bucure de activitati mai putin interesante pentru ei, de genul: shopping, vizite prelungite la muzee, spa-uri sau cursuri educative.

Chiar dacă vacanțele petrecute « solo » nu pot fi considerate drept un fenomen în masă, si pe piața românească, există cerere pentru acest gen de oferte.

În cadrul acestora, se distinge clar care dintre cele două sexe acceptă sau nu provocarea unei asemenea călătorii. Conform opiniei unor reprezentanti ai tour operatorilor indigeni, " pe acest segment de voiaj, predomina femeile tinere, intelectuale, cu un venit superior, sau doamnele mai in varsta, care au implinit chiar 6 decenii si decid sa mearga in vacanta, luand cu asalt marile metropole..."

"Femeile călătoresc singure, în general, la orice vârstă, dar, și în grupuri mixte. Și nu trebuie neparat să fie în hoteluri sau în cadrul unor produse pentru celibatari".

In tren, în avion sau în automobilele proprii, femeile se lasă mai ușor purtate de curiozitatea unei călătorii, efectuate „single”, decât bărbații. Aceste voiaje le permit celor care le întrepind să petreacă timp cu ele însele, să se regăsească după o perioadă dificilă, să-și facă planuri și să se bucure de frumusețea locurilor, pe care ajung să le viziteze. Iar dintre femei și bărbați, tot cele dintâi sunt mai predispușe la astfel de lucruri.

În plus, femeile se bucura, in prezent, de o mai mare libertate financiară, comparativ cu o generație în urmă. Tendința demonstrata de analizele statistice arată că un număr tot mai mare de femei amână căsătoria și maternitatea. Astfel, timpul este de partea lor în ceea ce privește petrecerea clipelor libere după propriul plac. Curioase din fire, fără teama de necunoscut, femeile încep să considere aceste călătorii o alternativă în locul concediilor petrecute acasă, din lipsa unui partener sau a unor prieteni disponibili în momentul respectiv.

Si lumea calatoriilor de afaceri a incetat sa mai fie un teritoriu exclusiv al barbatilor. Atmosfera de club rezervat prin definitie „cravatelor“ este desueta, iar hotelurile lumii fac tot posibilul sa fie cat mai pe placul femeilor, care reprezinta, doar in SUA, spre exemplu, 50% din clientii business.

Este vorba, mai degraba, de un truism : femeile au inceput sa calatoreasca in interes profesional. Dar, un truism, pe care marile hoteluri nu puteau sa-l ignore prea mult timp. In unele cazuri, au construit etaje speciale pentru femei si, de cele mai multe ori, au incercat sa includa produse si servicii cu aroma feminina puternica. Esential este faptul ca proprietarii de hoteluri din toata lumea au inteles ca femeile cauta, in primul rand, siguranta si luxul.

Se pare ca femeile sunt mai putin preocupate de pret, ceea ce le face sa devina consumatori valorosi. Cu cativa ani in urma, ideea de servicii personalizate pentru femeile de afaceri se afla, inca, in faza incipienta. De fapt, totul a inceput cu un pas mic. Cand a preluat functia de director de marketing al grupului francez Accor, in 1994, Carol Kirby s-a gandit sa introduca umerasele speciale pentru fuste in dulapurile camerelor Motel 6 (una dintre marcile grupului). Acum, la o distanta de mai bine de un deceniu, se poate spune ca « restul e istorie ». Cu toate acestea, gasirea unei strategii de succes pentru atragerea femeilor reprezinta o sarcina tot mai complexa, pentru ca banalele umerase si-au pierdut repede farmecul.

Printre accesoriile standard ale unei camere, situate la un etaj, dedicat femeilor, au fost incluse oglinzi speciale pentru machiaj si uscatoare de par pentru volum, dar, si reviste/ziare pentru femei, prajituri cu ciocolata, bomboane sau bauturi dietetice in frigider...

Cresterea numarului de femei de afaceri, nevoite sa calatoreasca singure, a condus la dezvoltarea unor concepte similare si in cadrul altor hoteluri, iar acest trend nu se limiteaza doar la hotelurile locale, manifestandu-se si in cazul marilor lanturi, care fac legea pe piata mondiala. Grupuri precum "Marriott", "Crowne Plaza", "Wyndham", "AmeriSuites" sau "Hyatt Regency" sunt printre cele care ofera servicii speciale, menite sa le faca pe femei sa se simta nu doar confortabil, dar, si in siguranta.

Dar, la fel de adevarat este si faptul ca exista destule hoteluri de lux care nu diferentiaza serviciile in functie de sexul oaspetelui, fiind de parere ca o astfel de schisma ar conduce la discriminare.

In general, doamnelor si domnisoarelor le place ca atunci când zboara să se simta ca într-un cuib. Pentru că știm toate cât de incomode pot fi drumurile "on air ».

Kit-ul meu pentru zborurile lungi? M-am gândit la tot!

Chiar dacă nu călătorești la Business Class, te poți simți totuși ca și cum ai face-o. Dar trebuie să arăți astfel.

Drumurile cu avionul nu înseamnă numai plăcerea de a vedea norii de deasupra. Este vorba despre scaune incomode, zgomot mult și mâncare în caserole. Totul ambalat, de unică folosință, pentru o singură persoană.

"Mie nu mi se poate întâmpla!" îmi repetam în minte ori de câte ori compania cu care zburam îmi pierdea bagajul plin de cumpărături. Cum evit aceasta, acum? Îmi atașez la bagaj o etichetă funny de la Popwuping. Și iată cum devine geanta mea ușor de găsit între o mie de alte genți similare!

Sa uităm de păturile aspre pe care le primești în avion! Preferata mea este cea din setul First Class de la Flight 101. Moale, călduroasă, ușor de împachetat! Exact ceea ce ai nevoie pentru un somn confortabil.

Un pui de somn "la bord"? Nimic mai simplu! Ai nevoie de o mască de ochi chic, dar, preferabil, nu confectionata din satin roșu, cu puf. Nu vrei să ieși în evidență în acest fel.

Nu ne mai ramane decat sa ne potrivim centura de siguranță și sa ne bucurăm de un zbor plăcut pana la destinație!

De-abia terminasem facultatea si de-abia il cunoscusem pe el. Eram de numai trei luni impreuna cand m-a intrebat daca nu vreau sa plecăm o luna in Thailanda. "La naiba, de ce nu?", mi-am spus. In mai puțin de doua saptamani, ne-am cumparat biletele de avion pe care am platit un pret mult prea mare, inasa nimeni printre cunoscutii lui sau printre ai mei nu mai visasera la o asemenea calatorie asa ca nu aveam cui sa cerem parerea. Aventura asta avea loc acum doi ani de zile pe cand Thailanda nu era inca o destinatie despre care toate vedetele de pe la noi sa vorbeasca la superlativ. Thailanda nu era inca un MUST si nici the new IT destination pe care, desi multi o viziteaza, nu inseamna ca o si inteleg, in conditiile in care turistii, si mai ales persoanele publice de pe la noi, vor sa aiba in vacante aceleasi conditii ca acasa. Asa ca, in tari precum Thailanda, au aceleasi obiceiuri ca in Europa si, pe buna dreptate, ma intreb: de ce mai pleaca?

2/15/2010
18:52:44

Vasile Andreea
Ioana

In cea de-a doua parte a lunii noiembrie, ne-am suit in aeronava celor de la Turkish Airlines si, intr-o ora, am ajuns la Istanbul unde am ramas la prietenul nostru, Kazim, timp de doua zile. Ne-am plimbat pe stradutele orasului care adaposteste 13 milioane de suflete, am batut in lung si-n lat Bosforul cu vaporul, minunandu-ma de fiecare data ca, in numai 40 de minute, poti fi pe alt continent, in Asia, am mancat melci in mijlocul bazarului si-am baut cafea adevarata, dintr-aceea cu zat pe care ultima data am vazut-o la bunica. Asta se-ntampla prin 1996.

La 7 dimineata eram din nou in aeroport, de data aceasta imbarcandu-ne pentru zborul de Bangkok. Conditiiile din avion au fost minunate si ne-am promis ca vom mai zbura cu Turkish pentru ca, pentru o asemenea calatorie, am avut la dispozitie mancare excelenta si filme, muzica si emisiuni pe care le-am putut viziona in cele 11 ore de zbor. Cand am aterizat era noapte. Am cerut un taxi la biroul de informatii si cand am iesit din aeroport am transpirat instantaneu. O asemenea umezeala nu am simtit in viata mea si, in oras, unde poluarea este buna de taiat cu cutitul, amestecul de zapusala si noxe transforma fiecare inspiratie intr-un lux. In Bangkok am stat doar trei zile. Restul de o luna l-am petrecut in sudul Thailandeii, mergand din insula in insula, cu vaporul, cu catamaranul, cu trenul, cu autobuzul, cu taxiul, cu scuterul. A fost cea mai frumoasa libertate pe care am trait-o pana acum...

Povestea II

(Primul zbor)

S-a trezit brusc din visul cu lumi preistorice și păduri fără sfârșit, zâmbind la amintirea lui Baboo-șeful-de-trib și a puilor de lup. O cunoștea pe Cântec-în-Zbor... o visa deseori, îi știa fiecare gând ascuns, fiecare spaimă, orice bucurie. Fusese – probabil – ea. Demult, într-o altă viață, cum îi spusese baba Lina când, împotriva voinței ei, îi citise în palmă.

2/26/2010
1:09:47

Musat Iuliana

Lulia își scutură fruntea și reveni la realitate: în dimineața asta va zbura pentru prima dată...

Călătoria a început frumos, cu un taximetrist de la FlyT care i-a urat "Cer albastru!" (așa îi spusese lui un pilot că ar fi urarea tradițională între "specialiști"). Așteptarea în aeroport i-a părut mai scurtă decât anticipase, pentru că avea la ea ceva de citit... „N-ar fi bună o soluție pentru lungul timp petrecut în aeroport înainte de zbor?” gândi. Dar odată urcată în avion, și-a căutat repede loc la geam, ascultând instrucțiunile și prinzându-și cu înfrigurare centura. Iar după o domoală "preumblare" pe pistă, aparatul a atins în câteva secunde o viteză incredibilă și s-a desprins ușor de sol: fetei i-a fugit pământul de sub picioare și inima ei și-a suspendat bătăile. Apoi, lunecând încet, pasărea s-a răsucit elegant în aer și ea a avut, aproape palpabil, sentimentul că lumea se făcuse concavă, întorcându-se spre ea, să-și ia rămas bun. Și totul a început să-și preschimbe înfățișarea, micșorându-se.

„Norii sunt altfel văzuți dinspre cer...” își spuse. La un moment dat zăceau immobili, ținându-se pe fața pământului, iar soarele părea și el altul, uriaș, mult mai strălucitor deasupra frunții. Pe măsură ce se ridica spre cer, spațiul atât de familiar al lumii ei se transforma, reducându-se la esențe - pe care până atunci doar le bănuise, închipuindu-și-le în vis: sclipiri de case cu acoperișuri lucitoare, șerpuiuri uriașe de ape, cu vase plutinde ca cioturi în derivă. Totul se învăluia uneori într-o pâclă alburie, translucidă, în care din timp în timp se topeau munții cei împăduriți care, văzuți de sus, păreau o acoperitură aruncată dezordonat peste lume. Din loc în loc, se iveau grupuri de case, ca niște inimi asimetrice, felurite, care însă pulsau identic, ritmic, și cărora le percepea bătăile regulate urcând până la ea.

Apoi, dintr-odată, privirii sale i s-a deschis, dându-i-se, o mare: albastră-albastră, uriașă ca cerul din care tocmai venise, cu fâșii enorme de uscat decupat în întinderea ei, și cu săgeți albe și iuți de șalupe. De nicăieri, într-o străfulgerare, fata a avut revelația relativității: de când era în avionul acela, lumea se răsucise și se transformase ca ieșită dintr-un cocon, tot ce știa mare se făcuse minuscul, cerul cel de departe-i dăduse voie să-l atingă cu fruntea, iar timpul își rupsese eternul ritm, pentru că până ajunsese la destinație, inima ei nu bătuse decât o uriașă unică dată! Până și ea era alta: Cântec-în-Zbor adormi pentru prima dată în Țara Iubirii, pe Coasta de Azur.

[va urma]
Povestea I
(Din negura veacurilor)

Locuia într-o peșteră întunecoasă, cu pereți reci pe care fiecare generație desenase, în momentele de liniște, siluete de oameni și turme de animale. Numele ei era Cântec-în-Zbor. Nu știa de ce o numiseră așa, iar tatăl ei, Baboo-șeful-de-trib, zâmbea de fiecare dată când îl întreba, și-i spunea că fusese dorința mamei. Aceasta se stinsese la scurt timp după ce o adusese pe lume, iar gurile rele ale tribului șopteau că fusese vrăjitoare. Că făcea lucruri pe care nimeni din jurul ei nu le putea pricepe și că știa, uitându-se în ochii cuiva, să-i spună cu precizie ce fusese într-o altă viață și ce avea să-l aștepte a doua zi. Fata nu-și amintea lucrurile astea despre ea, însă, deși nu o văzuse niciodată aievea, îi știa parfumul, îi cunoștea chipul și îi simțea mângâierile. Din vis.

În fiecare noapte visa același lucru: trăia într-un alt timp al Pământului, într-un loc ciudat din care lipseau pădurile pe care le iubea atât de mult; drumurile erau largi și drepte, făcute parcă din cărbune, iar oamenii locuiau în peșteri ciudate, puse una peste alta, cu găuri mari în pereți, prin care, însă, nu intra frigul... Dintr-o astfel de încăpere, Cântec-în-Zbor urmărea în fiecare zi cum se ridică spre cer păsări uriașe de metal (aveau un nume ciudat, nu și-l mai amintea), a căror mișcare maiestuoasă o fascina, căci i se părea că o înțelege mai bine decât orice altă taină de pe lumea asta. Își închipuia cum ar fi să se afle în pântecul păsării și cum și-ar lua, deodată cu ea, zborul.

Iar înăuntrul păsării-de-metal, își imagină cum ar fi dacă și-ar regăsi pădurea: verde, caldă și primitoare; cu păsările ei miciute care îi umpleau sufletul de fericire când cântau; cu iarba moale pe care sufletul poate să-ți se odihnească așezat în genunchi, pe care te poți rostogoli precum puii de lup cei îmblânziți de Baboo-șeful-de-trib; cu liane lungi care te poartă din copac în copac dacă ai chef și voie de-o plimbare, sau cu plase mari întinse de la unul la altul,

2/25/2010
22:57:12

Musat Iuliana

agățate ca hamacele, dacă vrei să te oprești; de unde să privești în afară și să vezi cerul aproape... aproape, atât de aproape, încât să-l atingi cu mâna. Și lucrul cel mai important dintre toate, era că se simțea acasă atunci când zbura... Acum își pricepea numele. Putea să se trezească acum...

[va urma]

Călătoriile mele, lumea mea

„Cum călătoresc femeile” este tema unui concurs, primul la care m-am înscris de altfel, ca bloggeriță. Paravion.ro m-a invitat să mă alătur, să mă gândesc și să scriu pe această temă. La provocarea de pe facebook, am răspuns din prima: cu avionul. Ard de nerăbdare să văd norii, să văd lumea forfotind de sus în jos. Dar să o iau de la început...

Mie mi-au plăcut trenurile. Mirosul acela de CFR avea un farmec aparte, desigur dacă nu călătoreai singur. J Uneori, e ok să asculți „glasul roților de tren” și singur, în timp ce te uiți pe geam și (mai) citești o carte plăcută. În 2006, trenul s-a schimbat pe avion, cu ocazia primului drum către Tunisia. Fiind o țară musulmană, nu au lipsit glumele de genul „pilotul este Osama” sau „trebuie să stăm pe locul care ni s-a dat deoarece dacă pică avionul trebuie să ne identifice”, glumițe din acestea sinistre, copilărești. Era luna mai când am plecat în Tunisia, iar când s-a deschis ușa avionului în Monastir și am simțit aerul sărat de pe pământ african, am fost fascinată. Vacanțele ulterioare în aceeași țară mă entuziasmau, printre altele, pentru acel moment unic, al mirosului și aerului cald și umed care mă invadea prin toți porii atunci când pășeam pe scara avionului.

2/22/2010
13:00:15

Sabou Alina

Într-una din aceste vacanțe am testat toate mijlocele de transport de acolo. Taxiurile ori trenul, apoi louage-urile înghesuite din Sousse către Sfax, cu șoferi vitezomani, bacul liniștit din Sfax spre insula Kerkennah, un loc unde nu știu câți români au ajuns. Îmi place, evident, să am o vacanță în lux, dar pot la fel de bine să apreciez și locurile nedescoperite. Acolo, pe Kerkennah, în octombrie 2007, am descoperit plăcerea de a te plimba pe o plajă pustie, cu o Mediterana atât de calmă încât nu se auzea decât vântul printre palmieri. Bungalourile și micile hoteluri nu aveau decât două stele, dar locul este preferat de pretențioșii britanici tocmai pentru liniștea din jur și pentru că erau tratați foarte bine de către personalul de acolo. Mi-e foarte dor de insula aceea... Știu că sunt și locuri mult mai frumoase și poate voi mai ajunge să le descopăr, cândva, cumva.

Am călătorit destul de mult în Europa – Germania, Luxemburg, Belgia, Austria, Ungaria, Franța -, locuri tradiționale, cu mașina, cu avionul, cu autocarul, cu microbuzul, întotdeauna este o plăcere să cunosc locuri noi. De multe ori mă gândesc că trebuia să fi făcut ceva mai mult pentru această pasiune, să fi putut trăi din ea. J Acum simt că fără o călătorie pe an, afară din țară, nu sunt întregă. Atunci când n călătoresc fizic, o fac cu mintea, pe site-uri cu poze, pe Travel Channel, pe live-cam-uri sau chiar la rubrica aceea de meteo de la Antena 3, când ni se arată cum e vremea în diferite locuri de pe blog glob. E lumea mea și așa vrea să o cunosc pe toată!

2/28/2010
0
19:27:40

Constantiniuc Andrada Laura

Eu sunt Andra și visez să înot cu delfinii. Visez la ape limpezi, la nisip fin, visez la un soare ce se dezlănțuie în voie pe cerul de deasupra mea. Fix când mi-e lumea mai fără timp liber și lucrez mai intens la teme, mă lovește câte un dor de alt decor, de altă lume.

Nu am zburat niciodată; nu cu avionul. Nu mi-au văzut ochii niciun alt meleag decât cel românesc. Dar mi-am imaginat cum ar fi. Mi-am imaginat că așa fi minunată să văd lumea de printre nori. Mă rog, pe mine orice lucru mărunț mă minunează. Singurele pretenții într-o

călătorie perfectă sunt să fie cald și să am cu mine un om drag, cu care să împart totul.

Mereu când mă gândesc la călătorii, mă gândesc la fructe. Mă gândesc din ce lucruri delicioase aş gusta. Sau locurile... vai, locurile frumoase care mi-ar tăia respirația!

Mereu călătoriile mă entuziasmează. Îmi place la nebunie perioada de dinainte de plecare, cu bagaje, cumpărături, liste, planuri. Îmbarcarea și drumul sunt momente tare plăcute, că știu că urmează ceva frumos, care abia începe, căruia parcă pot deja să-i simt gustul.

La destinație sper să gădesc o oază de fericire, un loc exotic, cald, cu o plajă și-un ocean la dispoziția mea, cu delfini și pescăruși, cu nopți de dans pe nisip, cu ore întregi de înotat în ape liniștite, cu sucuri, multe sucuri din cele mai nebune fructe!

Da... m-aș întoarce tare fericită din așa o aventură. Și cu multe poze, să pot retrăi orice moment oricând am să am eu chef. :)

O vacanța cu parintii mei la Mamaia. Aveam cativa ani. Imi aduc aminte fragmente, imagini. De exemplu tata ma tinea pe umerii lui iar eu ziceam "Dii magalu!". De acolo de sus de pe umerii lui vedeam omizile din copaci si mi se pareau foarte frumoase si catifelate.

Apoi imi aduc aminte un parc de distractii si niste avioane care m-au ametit de tot apoi colacul albastru deschis cu dalmatieni si costumul de baie rosu al mamei.

O seara la restaurant unde canta Doina Spataru, iar eu murdar pe botic fredonam in gand "la la la" nestiind versurile...

Si imi aduc aminte berzele pe cer cand am strigat cat m-a tinut gura "Verzelor sa-mi aduceti si mie un frate" si mi-au adus 2 ani mai tarziu.

Cea mai frumoasa vacanta din viata mea.

Calatorind...

Destinatia?

Inima Ta!

Mergeam trist , pe drumul pietruit...cu vise spulberate si iubiri neimplinite...intro zii in care...soarele nu mai iese din nori...intro seara in care...luna era incompleta...

Speram ca intro zii...totul se va schimba si ca...soarele va iesi din nori, ca luna va fii plina si ca...inima mea isi va gasi inima pereche...

Calatoream singur si...dintru data...ai aparut tu...din nou...dar...neincrederea in tine...in voi...m-a facut sa merg mai departe..dar langa tine

N-am avut incredere in tine si...bine am facut...pentru ca...mi-ai dovedit ca aveam dreptate si ca nu te schimbasesi...

Eram atat de fericit...aveam nevoie de fericirea asta..ca de aer...numa ca...intro zii...au aparut doi ochi albastrii care au sters acea bucurie...care m-au blocat si...care m-au fascinat...

Mi-as fii dorit sa nu fii fost niciodata cu tine...ci cu ...acei 2 ochi...care-mi inseninasera ziua...erau ca Soarele ce stralucea pe cer...ca luna ce astepta sa apara...

Au trecut zile si zile...am continuat calatoria...departe de Soarele Meu...departe de tine...fiecare pe drumul lui...incercand sa aleg si

2/2/2010
17:08:14

Cialma
Alexandru
Raul

2/1/2010
21:44:39

Dobre C
Valentina
Cristina

incercand sa uit ...incercand sa aflu...drumul spre fericire...

Am ales...din nou calea gresita...dar s-au schimbat multe..atunci cand...ti-ai luat inima in dinti si m-ai luat pe drumul tau...un drum ingreunat de mine si de gelozia mea...un drum pe care mergem amanandoi...

Nu stiu de ce...sau cum...am reusit sa te fac sa ma pastrezi in inima ta...dar stiu cum fac si te indepartez...ceva trebuie sa se schimbe..pentru ca locul din inima ta imi apartine...tu esti Soarele Meu si...departe unul de altul...nu putem sta!

Drumul spre inima ta...calatoria mea...spre fericire...spre fericirea ta, dar si a mea!

“Sticle goale cumparaaaaaam”, se-aude tot mai stinsa vocea in timp ce sar in taxiul spre aeroport cu LTJ Bukem in urechi cantandu-mi “You gotta learn to boogie”. “De data asta plec de tot”, imi spun, pentru a nu stiu cata oara, in minte. Adio basmale, adio caini scormonind poficiosi in pungile de gunoi pe care oamenii prea lenesi si prea nepasatori le-au lasat langa pubela in loc sa le lase in ea, adio praf, adio gri, adio impolitete, adio Romania. De data asta sper sa te las definitiv.

Ma urc in avion cu aceeasi senzatie de libertate cu care fac asta mereu. Ca si cand imi ridic, pentru ultima data, pasii de pe asfaltul romanesc pe care voi calca, din nou, doar atunci cand mi se va mai face dor de prieteni si de parinti. Dar si-atunci n-am sa vin eu, ci am sa-i chem pe ei la mine. Cel putin despre mama stiu ca e la fel de dornica, asemenea mie, sa dea bir cu fugitii de-acasa cu fiecare ocazie. Tata o urmeaza, poate nu la fel de entuziast, dar cu siguranta la fel de bucuros sa stea pe vreo terasa aiurea cu berea in fata si tigarile lui din foi care mirosoa a cirese.

2/10/2010
0
10:06:16
Vasile
Andreea
Ioana

In avion, toti oamenii mi se par frumosi cand plec din tara si urati cand ma intorc. Frumosi cand plec pentru ca nu o sa-i mai vad. Sunt compatriotii mei, habar n-am ce fel de oameni sunt, e doar prejudecata ca sunt romani si, in mintea mea, sunt o imagine a tarii in care nu-mi gasesc si in care nu vreau sa-mi gasesc locul. Urati cand vin pentru ca ma reintorc acolo unde nu vreau sa fiu. Imi pun centura pentru a nu stiu cata oara si astept viteza pe care avionul o va prinde pe pista cand decoleaza. Daca avionul ar fi decapotabil, m-ar amuza teribil sa vad cum ne joaca tuturor falcile in bataia unui curent care, de fapt, probabil ca ne-ar smulge capetele. Ne-am ridicat in aer...

Vedeti voi, masterul asta spre care ma indrept e sansa mea. Prietena mea, Corina, la fel ca si altii, au plecat deja de nu stiu cate ori la studii in afara tarii. Nu stiu eu de ce n-am facut-o pana acum ca doar intensitatea cu care imi doresc sa plec este poate mai mare decat a multora. Dar se-ntampla ca tocmai aia care se gandesc incontinuu la ceva sa n-aiba parte, decat cu dificultate, de lucrul respectiv. Planul meu e urmatorul: ajung in Manchester, invat bine de tot, imi gasesc o slujba, zambesc mult, ascult brit pop, socializez, duc pe brate colegii beti acasa, ii invelesc inainte de culcare si-mi vad mai departe de treaba. La Manchester, energia e buna, energia e aia care-mi trebuie. Deci, urati-mi succes.

De data asta, am plecat definitiv. Drumul asta cu avionul nu am sa-l uit niciodata. Pentru ca m-a dus acolo unde mi-am dorit sa fiu.

Acest text a fost scris pentru concursul organizat de Paravion.

2/2/2010
19:31:23
PAPAZIAN
CRISTINA

Hmmm...ce frumoasa sarcina - aceea de a-mi imagina si impartasi cea mai frumoasa calatorie! In mod cert ar fi o calatorie in 2, caci altfel viata nu este la fel de savuroasa...Fireste ca aparatul de fotografiat ar fi nelipsit din moment ce este-n natura mea sa adun cit mai multe amintiri in aceasta viata. Desi ador sa calatoresc oriunde si mai ales in afara tarii (fiindca acolo ma deconectez total inclusiv de mentalitatea locala), cred ca prima optiune ar fi undeva in Africa la un safari :-). O reintoarcere la esenta naturii inconjuratoare, varianta salbatica - ce frumos! Sa experimentezi o serie de senzatii pe care altfel nu cred sa fie posibil sa le simti din moment ce tot felul de animale salbatice nu

circula libere in zona si nu se opresc sa te priveasca cu interes sau neapasare...nu stiu care mai degraba din cele 2 variante. Oricare insa o voi surprinde cu aparatul foto :-). Parca-l vad pe sotul meu extaziat in dreapta mea, tot vorbind entuziast de tot ce observa si de tot ce-a citit si vede in sfirsit cu ochii sai pe viu... A-ti activa toate simturile intr-un astfel de "decor" magic este ceva ce trebuie sa incerc! Natura in toata splendoarea ei! Ce poate fi mai atragator? Shopping? Nu. Vreun sport periculos? Nici. Muzeu? Banal (dar util). Africa salbatica? Daaaa - de la gradinita cintam despre ea si inca n-am ajuns s-o vad...Nu ma las insa...Tot o s-o vad si-o simt pina la urma in aceasta viata provocatoare din toate punctele de vedere - mai ales in Romania! Si nu vom uita sa si filmam, mai precis sotul meu va fi "insarcinatul":-) - pentru fiul nostru de 2 ani, ale caror jucarii preferate sunt animalele dintr-un joc frumos ca o rezervatie de animale salbatice cu ingrijitori si doctori veterinari. El ne va insoti in urmatoarea calatorie in Africa pentru a-i oferi si lui sansa de a trai asemenea emotii si de a-i imbogati bagajul de experiente care-l vor influenta in viata ca om. Respectul pentru natura este esential - altfel nu se va respecta pe el insusi suficient. Asa ca - Africa - esti pe lista mea! Nu list neagra! Ci lista lucrurilor de facut in aceasta viata atit de ofertanta si riscanta totodata! Multumesc pentru citeva minute minunate - de reverie cu ochii deschisi - celui/celelei/celor cu ideea acestui concurs :-)

Vacanța nebună

Nu a fost chiar ce s-ar numi o vacanță de vis, cu vremea perfectă, hotel cu priveliște minunată și răsfăț la soare. Totul a fost spontan, ne-am hotărât într-o noapte să mergem toată familia la mare. Zis și făcut. Plecăm fără vreun plan fix, cazare sau vreun număr de telefon și luăm trenul de Constanța la 5 dimineața. După o călătorie în picioare tot drumul ajungem la ora prânzului pe litoral unde, gândeam noi, te așteaptă la fiecare colț cineva să îți ofere cazare.

2/9/2010
17:49:40 Olănescu Ana

Desigur că am găsit ceva imediat, dar nu era chiar o cameră de vis. Cazându-ne și realizând în ce ne-am băgat ne grăbim să mergem pe plajă, poate acolo ne vom relaxa în sfârșit! Dar nu apucăm să părăsim locuința că se ivesc norii de furtună pentru a întregi peisajul unei vacanțe ratate. Asta da vacanță. Totuși ajutorul nesperat a venit de la ceilalți turiști cazați la gazda noastră, un grup de tineri puși pe distracție și nebunii. Ne-am împrietenit imediat cu ei și am încins o partidă de poker, apoi am mers la discotecă unde am dansat până dimineața.

Deci nu a fost o vacanță într-un loc exotic, nu ne-am răsfățat la umbra palmierilor și nu am înotat în Ocean. Și ce dacă? Adevărata vacanță de vis este aceea din care rămâi cu amintiri multe, iar de multe ori lucrurile spontane fac deliciul unei vacanțe reușite.

ALLYNA80 Says:

February 18th, 2010 at 9:08 am

Calatoria mea de vis nu se rezuma la a sta pe plaja cu ochelarii de soare pe nas sub o umbreluta, undeva pe o insula, sa ma mangaie soarele usor pe picioare, sa serversc pina colada adusa de un mascul latino uns cu ulei de plaja cu bustul dezvelit si cu pectoralii la vedere, care sa ma intrebe daca doresc masajul inainte sau dupa masa. Eu visez la mai mult, sunt adepta vacantelor lungi si a odihnei active, adica visez la calatorii dese, in orase turistice renumite, vizitarea obiectivelor turistice importante, gradini, case memoriale, muzeu, palate, castele, cladiri cu arhitectura unica, deosebita, expozitii si vernisaje de pictura. Dupa aceea, cand o sa vreau sa respir aer curat de munte ma gandesc la trasee montane, cu peisaje deosebite, cu rucsacul in spate, cu trekkerii in picioare, si trenningul pe mine, si cand am ajuns sus pe platou sa admir frumusetea locurilor, sa respir puritatea aerului, sa beau apa cristalina, rece si curata si sa ascult ciocarlia cantand. Atunci ma bucur cel mai mult de viata, cand traiesc aceste lucruri alaturi de sotul meu.

Pentru mine calatoria de vis e ca un montagne-rousse, cand sunt linistita si ma relaxez, cand imi curge adrenalina prin sange si plec dimineata din camera de hotel si ajung seara franta de oboseala si doresc doar un dus si asternuturi noi in pat.

Calatoria de vis este acea calatorie in urma careia, nu ma mai pot opri cu povestile, cu enumeratul pataniilor placute sau mai putin placute, cand stau linistita in fotoliul meu comod de acasa si ma trezesc zambind, pentru ca ma simt norocoasa ca am ajuns sa traiesc ce am trait, pentru ca ma gandesc la minunatiile pe care le-am vazut.

<http://www.paravion.ro/blog/2010/01/inscriere-concurs-flybaboo/>

2/18/2010
0
9:09:27 PANAIT
ALINA

2/1/2010 Cristea

Cea mai frumoasa calatorie la care am visat este sa merg intr-o croaziera in jurul lumii,sa vad tot ce este minunat si de vis .As incepe cu o

13:18:43

Andrei-Alexandru

vizita in Marea Britanie si dupa ce am vizitat Londra si imprejurimile,as luat un vapor de 5* cu piscina,cinema si sala mare de spectacole in care sa se faca karaoke si sa fie spectacole de teatru.As pleca catre Caraibe unde as vizita frumoasele insule care sunt fermecatoare si senzationale ,unde apa marii este curata incat poti fedea fundul marii ,indiferent cat de adanca e apa.Dupa care as vizita Miami,Florida si chiar as face o mica excursie la Orlando Universal Resorts,unde as vizita The Wizarding World Of Harry Potter si parcurile de distractii ce mai sunt pe acolo.Dupa 2 zile in SUA ne imbarcam si plecam catre Asia si am merge sa vizitam Marele Zid Chinezesc,Orasul Interzis si as lua mancare traditionala chinezeasca pentru ca imi place mancarea exotica.Mai tarziu plecam catre India unde vizitam Taj Mahal,cea mai frumoasa cladire pe care am vazut-o vreodata si as lua mancare traditionala indiana care este foarte picanta ,dar acest lucru imi place.Pe acest site sunt informatii interesante despre bilete de avion www.paravion.ro/bilete-de-avion.Va multumesc pentru atentie!
In perioada 26-28.06.2009 am mers intr-o vacanta maraton la Disneyland.A fost un week-end prelungit,de vineri pana luni,prima iesire in strainatate.
Inainte de plecare am descarcat harta parcului,a parisului si a RER-ului,tren rapid cu care urma sa calatoresc acolo,am intrat pe diverse forumuri pentru a citi sfaturile celor care au mai fost acolo.Harti gratuite primeam atat in parc cat si la cumpararea biletelor de RER,insa studiindu-le inainte de plecare am castigat timp si m-am familiarizat cu statiile si conexiunile,cu atractiile din parc si din oras,pentru ca nu puteam sa ajung aproape de Paris fara sa vad macar cateva obiective.
Am calatorit cu avionul pentru prima data,mi-a fost un pic teama dar stewardesele zambeau tot timpul si imi dadeau incredere,iar timpul a trecut repede citind revistele oferite si servind masa.
Sambata la ora deschiderii eram in parc,de unde ne-am luat harta cu atractiile.Parcul este impartit in mai multe zone: Fantasyland in N, pentru copii,cu prsonaje din desene animate,discoveryland in E cu rachete,masini,Adventureland si Frontierland in V.De la intrare se vede Sleeping Beauty Castle ,punctul de atractie al parcului,se poate lua trenul Disneyland Railroad,cu statii in fiecare zona,pentru a face turul parcului,pe margine .Pe Mainstreet la ora 16.15 este parada tuturor personajelor,multa lume isi ocupa loc mai devreme acolo pentru a vedea carele decorate ca in povesti ,cu personaje salutand multimea.
Ne-am plimbat cu barca Le Pays des Contes de Fees ,iar in timpul plimbarii pe margine sunt castele,personaje ca in poveste.pe Mainstreet magazinele sunt castele si cladiri ca in povesti,care mai de care mai frumoase.In Discoveryland am admirat Space Mountain Mission 2,o racheta in care nu am indraznit sa ne dam,nici nu cred ca aveam voie cu copilul.
In Adventureland ne-a placut Pirates of the Caribbean,o aventura-poveste prin castel si cu barca prin tinutul piratilor,vaporul si cascada sunt spectaculoase!Am ami vazut un alt tren periculos in care nu ne-am datIndiana Jones and the temple of Peril,podul suspendat si cascada Adventure Isle si Castelul lui Alladin .
Am prins si parada,apoi am mers in Frontierland cu vaporul Thunder Mesa Riverboat landing,care face turul lacului unde se gaseste Big Thunder Mountain,un tren care pare periculos.Am vazut Phantom Manor,,pocahontas indian Village,casa in stil indian,cu vegetatie si decoruri ca acolo,indieni cantand si Legends of the Wild West.
Am plecat la ora 18 epuizati,desi initial aveam de gand sa apucam seara sa vedem si luminile,insa cel mic nu a mai rezistat.
Cozi mari,dar nu dureaza mai mult de 25 minute,bine delimitate,desi se vad mari,nu se sta pe loc aproape deloc. Aglomeratie mare peste tot,preturi uriase.
Prima atractie la iesirea din RER a fost Sacre Coeur, o biserica spectaculoasa,apoi Centrul Pompidou,o cladire moderna ,cu tevi uriase si colorate.Ne-am intors inapoi spre V,am intrat in Catedrala Notre Damme,unde am prins slujba.Spectaculoasa cum ne asteptam,aglomerata.Am mers apoi pe Sena pana la Muzeul Orsay de unde nu am mai rezistat si am luat RER C pana la Invalides,unde este inmormantat Napoleon,apoi pana la Champ de Mars Tour Eiffel.Foarte aglomerat,foarte frumos.Am luat apoi tot RER C pana la capat,Versailles,unde nu am mai avut timp si am facut doar un tur.Ar mai fi fost nevoie de o zi sa mai vedem Luvru,Sorbona,aflata de cealalta parte a Senei,sa vizitam orasul cu autobuzul,sa ne plimbam cu vaporasul pe Sena.Poate vom reveni odata..Am mai facut inca vreo 100 poze,am mai vazut cateva obiective mai mici,per totat suntem multumiti avand in vedere timpul scurt.A2a zi am mai vizitat imprejurimile hotelului,am fost la piscina si s-a mai jucat cel mic in holul hotelului si am plecat din timp la aeroport.Ne-a fascinat dimensiunea

2/1/2010
11:50:23

janina dobre

aeroportului,7 zone a cate 12 angajati,cat vezi cu ochii.Jos ReR,la etaj gara,mai sus aeroportul,si un pod imens-autostrada pe unde circulau masini.Clima nu este asa de calda ca in Bucuresti,nu este atata praf si poluare,in centru nu am vazut blocuri(oricum ale lor sunt cu mai putine etaje),decat cladiri istorice bine intretinute,cu flori la ferestre,cu terase la tot pasul.Sena superba, cred ca de 4 ori cat Dambovita,cu multe poduri de trecere,indicatoare,lume calma si civilizata.Este un Bucuresti mult mai mare si cu extraordinar de multe cladiri istorice,chiar am avut senzatia ca sunt in acea epoca.

A fost o vacanta activa,dar am invatat si am vazut multe,am venit obositi dar fericiti.

Franta, tara visurilor tuturor !!

Franta e o tara de vis, o tara romantica care ti se lipeste de suflet si in care te simti ca acasa. De la aromele cafelelor cu terase pe mai toate trotuarele Parisului, pana la mirosul inconfundabil al branzeturilor de tot felul si la lumina mirifica ce vine prin vitraliile catedralelor superbe ce impanzesc intreaga tara, Franta e un loc ideal pentru oamenii sensibili, fini, cu mult gust.

Eu am avut norocul sa ajung acolo prin programul Taize fiind proaspata studenta la Teologie pe atunci si organizator al evenimentului din decembrie.

Am intalnit Parisul dis de dimineata si mi s-a lipit de suflet instantaneu:

Nu stiu nici acum ce mi-a placut mai mult: oamenii, mancarea, magazinele, arta, muzeele, bisericile...As putea revedea Franta de zeci de ori si sa nu ma satur niciodata !!!

Voi? Ce parere v-a facut Franta daca ati ajuns vreodata acolo? Astept impresii.

Daca nu ati apucat inca s-o vedeti, iata solutia: www.paravion.ro

Shoppingul a fost inca din prima zi o placere, o groaza de magazine, nici nu cred ca am reusit sa le vad pe toate.

Excursiile au fost cele care mi-au ramas in minte pentru ca am vazut cele mai curate locuri din lume.

Jumping:Bungee jumping-ul a fost inventat de ei.

Urma sa mergem pe plaja, dupa toate sporturile extreme, plimbarile cu barca si vizitarea celebrelor peisaje din Lord of the Rings. Petreceam o seara linistita.

Rasaritul este cel care te face sa simti ca esti la celalalt capat al pamantului, pentru ca soarele nu rasare din est.

Uimire este cuvantul potrivit.

Luna...

2/22/201

0

Muresan

19:23:58

Ioana Carmen

Pasarea Kiwi, olie, lipsa animalelor de prada, ferigile(simbolul tarii), peisaje luxuriante, oceanul maori, haka,All blacks. Totul face din Noua Zeelanda o tara de vis, unde se simte armonia dintre oameni si natura.

Extraordinara tara

Reusita excursia

Fermecatoare locuri

Exquisite cum ar zice ei

Curat zic eu

Totul a trecut prea repede ...

SEJURUL PERFECT

2/28/201

0

Gorski Andra-

Teodora

Când stai seara întinsă în pat și simți un aer puternic venind de afară. Când nu ști dacă visezi, căci îți amintești că ai închis geamul cu 5 minute în urmă. Dar e bine și te gândești că ai vrea sa ajungi departe. Unde totul se transformă într-o frumoasă clipă surprinsa într-o picătură

23:57:17

de ploaie invizibilă curgând dintr-un tavan. Unde valurile nu se opresc până la mal și apoi malul se reface. Unde poți zbura cu un cuvânt și vorbi cu un detaliu. Unde e primăvară și soare chiar dacă afară-i frig. Unde un moment ajunge pentru a fi fericit cu adevărat. Un loc unde miroase a flori și plouă mărunț. Pentru o secundă timpul stă pe loc și te ia de mână. Și ai călătorit mai departe decât a contat vreodată... și e bine și e adevărat.

Am înscris acest blog într-un concurs organizat de Paravion.

După cum ziceam în blogul dinainte, vreau să călătoresc în jurul lumii. Pe lângă tradiționalele „vreau să văd Turnul Eiffel și Big Ben-ul”, eu mai am notate câteva repere de-astea mici și obscure pe care vreau să le vizitez prin lume.

Pentru nu pot pune tare multe poze/filme, o să pun în schimb multe linkuri la care vă puteți uita dacă vi se pare vreo locație mai interesantă. Prin urmare vreau să vizitez (după ce câștig la loto, bineînțeles) următoarele:

* Orasul Fucking din Austria și să-mi fac poze cu cea mai furată plăcută de intrare în vreun oraș (aveți link AICI)

* Zglobii indigeni Maasai din Tanzania și să dansez cu ei mult de tot. Ei au un dans ritual foarte drăguț pentru care se pregătesc de mici.

Dansul constă în „sărituri ca mingea” și îl găsiți AICI

* Lac Rose din Senegal, care m-a uluit de cum l-am văzut, pentru că apa lui de de culoare... roz! Mai mult, fiind aproape la fel de sărat ca și Marea Moartă, îmi fac speranțe că voi putea până și înota în el fără să fac bălbâdâc, ca de obicei. Poză găsiți AICI și dacă vă place mai aveți poze AICI

* Templul Karni Mata din India, sau „Templul sobolanilor sacri”, un templu enorm în care locuiesc mii de sobolani pe care lumea îi venerază, le dă de mâncare și îi îngrijeste (găsiți un exemplu AICI). Mi-ar plăcea să văd templul ăsta în primul rând pentru că știu că nu vezi în fiecare zi așa ceva, în al doilea rând ca să-mi testez autocontrolul (sunt așa de mulți sobolani încât în unele zone nu poți păși, pentru că îi calci, și trebuie, prin urmare să-ți târăști picioarele în timp ce sobolanii mîșună jovial pe picioarele tale). Oricum, sper să nu calc vreunul pentru că se pare că dacă omori vreun sobolan trebuie să-l înlocuiești cu un altul făcut din aur masiv.

* Templul Wat Arun din Bagkok, Tailanda, numit și „Templul Răsăritului”. As vrea să-l văd pentru că-mi aminteste tare mult de casa bunicii (și cred că cel mai probabil as plânge de fericire când as ajunge într-un loc atât de îndepărtat și mi-as aminti atât de multe de casă), fiind decorat cu oale de lut și având niste scări de-ți vine rău și la urcare și la coborâre. Vedeti la ce mă refer AICI

* Toate statuile ciudate din lume (chiar am un fisier întreg acasă cu statui de vizitat, dar încă nu le-am aflat chiar tuturor locația). Găsiți câteva (și la astea chiar vă rog să vă uitați când aveți timp): AICI (asta e preferata mea), AICI și AICI (ultima statuie de pe pagina asta e absolut bestială)

* Swakopmund City din Namibia și să găsec locul unde se face sandboarding (poză AICI și poze AICI). Nu că as ști să fac snowboarding sau ceva, dar mă gândesc că as fi mult mai dispusă să încerc ceva de genul undeva unde e cald și nisip fin și moale decât pe frig și gheață.

* Harry's Cafe de Wheels, un bar ambulant celebru în Sydney (Australia). Acolo vreau să mănânc o plăcintă, orice fel de plăcintă, ca simplu tribut la faptul că desi barul ăsta a fost mutat de n ori de autoritățile locale pe diferite motive, patronul nu și-a băgat picioarele și nu s-a angajat la o corporație multinațională unde să nu mai aibă astfel de probleme. Un filmuleț găsiți AICI

* Neaparat neaparat vreau să merg în Noua Zeelandă să mă dau cu Zorb Ball (încă nu m-am interesat mai exact unde trebuie să merg, dar VREAU). Asta e încă ceva sport extrem la ei: te bagă într-o minge mare gonflabilă și-ți dau drumul pe un deal în jos. Mie cred că nu mi-ar provoca deloc adrenalina specifică sporturilor extreme, eu cred că mai degrabă as chicoti tot drumul și după aia din minge m-as opinti ca un hamster să urc iar dealul, să mă dau din nou. Video aveți AICI

Și cam atât deocamdată că e 7 dimineața și mi-e somn, dar dacă vă place blogul ăsta promit să revin cu o parte a 2-a la el, că mai sunt multe locuri și lucruri pe care nu le-am pomenit.

2/19/201
0
3:05:09

Heltai Andrea-
Hanna

2/4/2010 13:32:41	IACOB LAURA	Later edit: Woohoo! Acum am văzut că am FIX 100 de bloguri:D Si ma bucur că ăsta e al 100-lea:D Sighisoara este al doilea oras ca marime din judetul Mures si are o traditie de existenta veche de peste 800 de ani. Tinand cont de aceste lucruri nu cred ca exista un loc mai potrivit pentru a merge intr-un un wekeend impreuna cu partenerul, mai ales daca vrei sa scapi de stresul cotidian. Despre noi pot sa spun ca suntem un cuplu iubitor de calatorii iar vestea ca vom merge la Sighisoara nu putea decat sa ne bucure enorm. Inca de la aflarea vestii am inceput sa ne facem planuri, sa cautam informatii despre locatie pentru a vizita cat mai multe in aceste 2 zile. Pe langa superba cetate, un alt lucru care ne-a incantat a fost pensiunea la care ne-am cazat aceasta fiind situata undeva pe o strada ingusta si romantica chiar in centrul cetatii, avand camere amenajate in concordanta cu locatia, noi fiind cazati in in " CAMERA MEDIEVALA " , ce surprinde stilul sobru al interioarelor caselor nobilimii din Valahia medievala... Binenteles ca au existat facilitati legate de manacarea care putea servita de asemenea intr-o locatie superba cu un nume sugestiv " Casa Vlad Dracul ". Cele doua zile petrecute acolo au fost prilej de relaxare dar si de uimire, descoperind pe parcurs foarte multe locatii interesante, cu o istorie veche, care merita vizitate cu siguranta de toti romanii si numai. Printe obiectivele turistice vizitate se gasesc: Turnul tabacarilor, Turnul cu ceas, Turnul fierarilor, Turnul macelarilor, Turnul cositorarilor, Turnul fangherilor, Biserica din deal, Casa cu cerb, Casa venetiana, Scara acoperita..... Desi in mare parte aceste lucruri te atrag nu poti face abstractie de localurile care te imbie sa servesti o cafea...terasele avand o priveliste pe care rar o poti intalni. De mentionat ca atmosfera cetatii este una plina de calm si relaxare ceea ce in zilele noastre toata lumea cauta. Asa ca daca nu v-ati convins din cele scrise de mine va rog sa mergeti sa vizitati acest oras si nu veti regreta cu siguranta. Una peste alta a fost una din cele mai frumoase weekenduri petrecute de mine si prietenul meu mai ales ca Sighisoara este un loc foarte special pentru noi si ne-a facut mare placere reintoarcerea in acele locuri. http://www.paravion.ro/bilete-de-avion
2/18/2010 0 3:26:12	bizadea camelia	CALATORIE IMAGINARA ,IN GRAN CANARIA DE MIC COPIL MI-A PLACUT SA CITESC .AM INCEPUT CU SINGUR PE LUME ,DE HECTOR MALOT -MI-ADUC CU DRAG AMINTE DE ACTIUNEA CARTII . AM CONTINUAT APOI CU ROMANE DIN COLECTIA ,,ROMANUL SECOLULUI XX,,-MAI ALES ROMANELE DE DRAGOSTE .PE LA VARSTA DE 14 ANI MI-A CAZUT IN MANA UN ROMAN-MI-A PLACUT ASA DE MULT INCAT L-AM TRANSCRIS CUVANT CU CUVANT PE UN CAIET .VORBESC DESPRE GRAN CANARIA ,UN FRUMOS ROMAN DE DRAGOSTE ,UNDE TOTUL SE TERMINA CU BINE ,IAR DRAGOSTEA ESTE CEA CARE INVINGE . MI-AM INCHIPUIT ATUNCI CA LOCUIESC IN ACEA CASA DE PE PLAJA ,ASTEPTAND PERSOANA IUBITA ,IAR FREZIILE ,PENTRU CA ASA MI-ADUC AMINTE CA SE TERMINA ROMANUL ,UN PUTERNIC MIROS DE FREZII INUNDA INCAPEREA . ERA MIROSUL CARE VENEA DINTR-UN SUPERB BUCHET DE FREZII ,PE CARE CINEVA IL PUSESE INTR-O VAZA -ATUNCI AM STIUT ,CA VENISE EL . INCA MAI PASTREZ ACELE IMAGINI IN MINTE ,ACUM DUPA 27 DE ANI ,O IMAGINE IN CARE O FETITA DE 14 ANI VISEAZA CU OCHII DESCHISI ,IN ALTA ,IMAGINEA UNEI FEMEII FERICITE ,CU VISUL IMPLINIT ,MIROSIND FREZIILE DIN GRAN CANARIA Calatoria ideala!!
2/9/2010 19:25:25	PASERE RODICA MIHAELA	Ma bucur ca macar cu gandul, datorita celor de la http://www.paravion.ro/bilete-de-avion pot acum sa calatoresc unde vreau! Imi doresc foarte mult o calatorie cu avionul alaturi de iubitul meu, destinatia nu are foarte mare importanta pentru ca atunci cand iubesti te simti bine oriunde alaturi de persoana potrivita.

2/6/2010 11:26:32	Greceanu Gabriela	Daca ar trebui sa ma gandesc totusi la cum as vrea sa decurga aceasta calatorie ca sa fie perfecta ar trebui sa intruneasca totusi urmatoarele conditii: 1. Sa fie o calatorie fara prea multe bagaje, doar cu trusa de make-up , lenjerie intima sexy si bineinteles cartile de credit! 2. Sa calatoresc catre o tara calda, unde sa ma pot bucura de soare, de nopti fierbinti si de peisaje toride! 3. Sa fiu cazata intr-un hotel micut dar cochec unde sa am parte de intimitate si de conditii ca sa ma simt importanta si rasfatata! 4. Iar zborul cu avionul sa fie cat mai lung pentru ca ador sa zbor printre nori!! In rest nu mai am nevoie de nimic pentru ca ma descurc in orice situatie (sunt si modesta, dupa cum vedeti□). Asa ca tot ce trebuie sa faceti este sa-mi dati biletele si eu in schimb promit ca o sa scriu un alt articol la intoarcere pe http://www.paravion.ro/bilete-de-avion ca sa va spun daca calatoria mi-a depasit asteptarile□. Da,da,vacanta visurilor mele,suna foarte tentant.Pai mereu am visat sa ajung in Ibiza,probabil si muzica pe care o ascult m-a influentat cat de cat,se zice ca aceasta insula nu doar me place niciodata si ca daca ajungi acolo te distrezi la maxim.Hm..nu sunt o fire foarte petrecareata,insa imi place foarte mult sa stau la soare sa ma bronzez,imi place apa,asa ca orice om cu siguranta se va simti excelent acolo,dar sa nu uitam de monumentele istorice care merita vizitate. Sa vezi atata natura,frumuseti,plajele acelea cu un nisip fin,apa aceea curata,nu ai cum sa nu visezi cu ochii deschisi. Visând cu ochii deschiși Fiecare dintre noi are dreptul (chiar dacă nu stă înscris în Constituție) să viseze la o călătorie, la o persoană, la o mancare gustoasă, la o rochie de mireasă, la un cont cu sold din multe cifre. Acest moment ne poate mobiliza , ne poate da forță, ne ambiționează să luptăm pentru a obține ceea ce ne dorim. Alteori, consolarea ne face doar să oftăm și să ne întoarcem la ale noastre obiceiuri plictisitoare. Daca tot rămânem pe tărâmul imaginației, aș propune să ne relaxăm îndreptându-ne privirile spre „Perla Pacificului”, insula Bora Bora, în Polinezia Franceză.
2/5/2010 19:41:25	POPA STOICAN FELICIA	Bora Bora este considerat cel mai romantic loc de pe Pământ, asta nu înseamnă că este o atracție turistică doar pentru luna de miere. Puteți începe prin a vă gândi cum ajungeți acolo. Vă pot ajuta căutând pe http://www.paravion.ro/bilete-de-avion . Aici găsiți soluțiile cele mai sigure pentru a decola la destinația aleasă. Mă veți întreba ce este așa deosebit acolo. Camerele de hotel nu sunt despărțite de pereți, ci de apă. Cazarea în bungalow-urile de deasupra nivelului apei te face să te simți în paradis. În ceea ce privește ispitele insulei, acestea sunt atât terestre, cât și acvatice: snorkeling printre pești viu colorați, aqua safari pâna la o adâncime de 35 metri, hrănitul rechinilor înfometateți, protejat de o cușcă și înarmat doar cu provizii de pește decapitat. Sau, mai simplu, plimbarea și surprinderea peisajelor de vis.
2/20/2010 13:35:52	Bucur Gabriela	Dacă v-ați hotărât să vă îndepliniți visul, începeți de aici. O vacanță de vis începe cu un zbor de vis! Te-ai plictisit de orașul în care locuiești, știi că se apropie Paștele și parcă ar merge o vacanță! Dar încă e criză, îți ia destul timp pînă să te

hotărăști cam ce ți-ar plăcea să vizitezi și nici nu știi ce surprize poți întâlni la destinație... Suficiente motive ca să te determine să alegi iarăși Sinaia. Nu că Sinaia n-ar fi frumoasă, dar nu poți să măninci în fiecare zi același fel de mâncare.

Așa că mi-am propus să te ajut puțin și să-ți spun cam cum văd eu o călătorie de vis. Mai ales doamnele, să fie atente!

În primul rând, o vacanță de vis trebuie musai să înceapă cu un zbor de vis. Aici poți apela cu încredere la PARAVION.ro și, ca să-ți fie și mai ușor, uite linkul complet: <http://www.paravion.ro/bilete-de-avion>.

Mie una, ca și vouă probabil, mi-ar plăcea mult de tot să fiu tratată regește în timpul zborului. Cu atenție, cu grijă și, obligatoriu, cu zîmbetul pe buze! Iar la destinație, să nu constat cu surprindere că bagajele mele s-au decis să ia avionul de Roma, în timp ce eu aveam bilete la zborul spre Paris.

Despre destinație, nu pot să vă spun decât să vă alegeți ceea ce vă doriți cel mai mult să vizitați. Contează foarte mult să știi ce vrei. Eu mi-aș dori din tot sufletul să văd Parisul!

Și cum oferte sunt cu duiumul, cel mai bine ar fi să vă întrebați prietenii, care au fost înaintea voastră acolo, unde s-au cazat și cum s-au simțit. O astfel de părere contează cel mai mult. Pe urmă, mai există forumurile de aceste gen, iar, la final, tour-operator-ul la care îți faci rezervarea. Dacă toate aceste trei surse îți spun numai de bine, atunci jumătate din grijile tale au dispărut!

Dacă nu știi cum să-ți convingi partenerul să plecați, spune-i că o astfel de escapadă este mai avantajoasă decât bijuteria pe care ar fi tentat să ți-o ofere ca să-ți ia ochii și este și o investiție pentru amândoi. Plus că, parcă v-ar prinde bine să mai schimbați puțin peisajul! La mine funcționează ;) !

Iar odată ajunse la destinație, dați frîu liber imaginației și bucurați-vă de fiecare clipă.

Mult succes și la întoarcere să-mi arătați pozele din vacanță. Promit că o să fac la fel!

2/6/2010
15:05:52
Pintilie iuliana
alexandra

Dupa ce magia sarbatorilor de iarna trece, eu la fel ca multi altii prefera stralucirea soarelui in locul stralucirii zapezii. In momentul acesta nu ma pot decat gandi si visa la o vacanta insorita pe o plaja in fata careie se intinde apa albastra. Palmieri ,imagini feerice..ce poate fi mai frumos de atat?

2/24/201
0
10:23:25
TOADE
ADRIANA

in 10 ani de casnicie am fost plecata de 2 ori la munte.acum am 2 fete una de 2 ani si una de 9 ani.as pleca intr-o calatorie undeva unde este cald chiar pe o insula sa fac plaja sa ma prinda soarele si sa ma racoresc intr-o apa curata limpede .nu trebuie sa dureze mult calatoria macar 2 zile.imi doresc sa calatoresc cu avionul ca nu am zburat niciodata.nu miar place sa plec singura ci cu familia ca nu ar fi distractie.in aceasta calatorie as vizita tot ce noi nu avem in tara la noi as face cumparaturi si as merge la un centru de masaj.cand m-as intoarce as aduce la cei dragi cate o amintire din calatoria mea.inchei printr-o vorba romaneasca:sa visezi nu costa bani!iar fi chiar frumos sa ajung acolo unde visez.
duminică, 14 februarie 2010

2/14/201
0
23:55:29
muresan
gabriela

Cum calatoresc femeile?
Intotdeauna atunci cand imi doresc ceva ma duce gandul si visul departe....spre zările calde... Ador sa calatoresc sa vad lucruri noi, sa ies din monotonia si rutina zilnica, dobandind cunostinte despre locurile noi vazute, descoperind civilizatii si oameni diferiti, culturi si realizari diverse!

2/7/2010 15:09:07	Scutaru Mihaela Vanda	Si cum spuneam ca ma duce gandul la zarile calde, ador soarele si plaja, apa si caldura, intr-un cuvnt calatoriile in zone cu clima calda, cu nisip fierbinte, apa sarata si distractie multa! Sunt o femeie care prefer rasfatul si bucuria de a ma relaxa, asa cum acasa nu am timp sau nu imi permite clima...Sa merg cu yachtul, sa beau cocktail rece, sa ma plimb sub clar de luna si sa fac scufundari subacvatice, iata ce mi-ar placea sa mai fac in urmatoarea mea vacanta, fireste undeva departe de tara....Si sa adorm obosita in hamac, trezindu-ma apoi...si descoperind ca nu a fost totul doar un vis..... O calatorie de vis, Am sa va povestesc o intamplare traita de mine in urma careia am tras concluzia ca se poate zbura si comod.....si placut cu avionul. Anul trecut,am fost in concediu in Hawaii.Grupul era format din aproximativ 100 de personae.A fost un concediu de vis,dar...zborurile lungi ne-au obosit.La intoarcere,zborul din insule pana in New York a avut probleme,nici acum nu stiu adevarul,ce s-a intamplat,nu am putut ateriza pe aeroportul din New York,am ramas fara combustibil,ne-am intors pe cel mai apropiat aeroport si am alimentat.....si astfel am avut intarziere si am pierdut legatura New York-Bucuresti.Dupa lungi discutii cu purtatorul de cuvnt al aeroportului,am fost cazati la un hotel(cu acesta ocazie am vizitat si orasul),iar a doua zi,am fost distribuiti pe alte curse,unde mai aveau locuri.Astfel,am avut sansa,ca familia mea si inca patru familii din grup,sa prindem locuri la business class,pana in Praga.Ce pot sa va spun....a fost o calatorie de vis.Stewardesele erau numai un zambet,am fost intampinati cu sampanie,alune si alte fructe exotice.Tot ce doream ni se punea la dispozitie.Am fost serviti cu multe feluri de mancare,care de care mai sofisticate,bauturi fine,apa si racoritoare la discretie,dar ce a contat mai mult pentru noi,a fost faptul ca ne-am putut odihni,nu bine...ci foarte bine.Scaunele erau foarte comode,puteau fi manevrate in asa fel incat sa te simti cat mai bine,pur si simplu parca eram in pat.Aveam si paturi.Pentru un zbor lung conteaza foarte mult faptul ca poti sta intr-o pozitie comoda in scaune,ca mai poti sa-ti intinzi picioarele,pentru a nu-ti amorti.Iar fata zambitoare a stewardeselor,conteaza la fel de mult pentru a te simti bine.Pe toate zborurile lungi ai ecrane unde poti privi la alegere,un film,dar la business class,ecranele parca erau mai interesante.Bineinteles ca pretul biletelor este foarte ridicat si nu oricine isi permite.Am avut noroc.O astfel de calatorie o numesc..."de vis".Pentru astfel de calatorii placute puteti apela cu incredere la http://www.paravion.ro/bilete-de-avion
2/1/2010 9:11:16	Podaru Florin	Sincer sa fiu de mic aud de "Coasta de Azur", stiind ca se afla in Frantadar ce e asa de frumos de toata lumea vorbeste de aceasta Coasta de Azur? Eu unul cred ca acolo e ca in rai si cine nu-si doreste sa ajunga acolo? Eu unul as dori sa merg in Franta ...pe Coasta de Azur sa vad cu ochii mei acele peisaje mirifice de care se tot aude..... Bineinteles ca nu as calatori singur ci cu sotia mea care cred ca isi doreste si ea sa ajunga pe aceleasi meleaguri ca si mine. Noi iubim natura....suntem innebunuti dupa frumos si ne place sa calatorim ,desi nu am zburat niciodata cu avionul.Dar si asta ar fi ceva nou pentru noi-zborul cu avionul-e ceva ce nu toti incearca asta si aici trebuie sa ai putin curaj si sa fii optimist 100% ca te intorci si acasa.Poate avem noroc si castigam aceasta magnifica excursie (deocamdata sunt vise pe care ni la facem noi)....Salutam intreaga echipa.
2/1/2010 16:00:14	Ionita Maricica Ionela	Un vis...fiecare avem in orice moment a vietii,de bucurii sau deznadejde,de suferinte,un Vis...acela de a scapa de tot si toate si a pleca departe..intr-un loc unde totul e feeric,si pentru o zi...sa lasi in spate tot...sa te simti importanta si sa fii libera..sa te simti libera....de orice prejudecati si reguli...cine nu a avut un vis???si nimic extravagant...realizabil...dar mereu e ceva care te impiedica...material,sau profesional,sau de orice alta natura....vedem pliante,materiale documentare,cu locuri de nedescris...frumoase...avema un vis,de a vedea Venezia...Paris...Atlanta....peste tot unde te poti simti pentru o zi un turist dornic de a vedea cele mai frumoase locuri din lume...a vizita muzee,parcuri...un vis ramin mereu ascuns in sufletul nostru ca un miraj care trebuie intr-o zi sa se realizeze...visul meu e Paris.,a asculta muzica lui Edith Piaf...a bea o cafea la o cafenea langa Sena...a vedea Turnul Eiffel...a colinda prin Versailles si pe strazile pline de turisti din lumea intreaga...nu e imposibil imi propun in fiecare an sa plec cu fiul meu sa vedem aceste locuri dar nu reusesc..mereu e ceva... sper ca acest vis sa devina realitate...sa ii pot oferi o zi de vis acolo unde si el stiu ca viseaza..si mai stiu caimposibilul devine posibil,doar sa iti doresti din suflet...uneori imi spun ca meritam s afim fericite,noi,mamele singure...care grijile de zi cu zi si problemele ne fac sa uitam de noi,sa ne oferim si mici bucurii ale sufletului...dar nu renunt sa visez,sa traiesc,cu sufletul plin de emotii chiar si cu putin...viata trebuie si merita traita...uitate pentru o zi toate problemele....nu pentru mine,mai les pentru fiul meu...cred uneori ca ei se maturizeaza mult prea repede traird

2/1/2010 17:32:42	ciobanu fausta- maria	alaturi de noi,simtind problemele,suferintele...trebuie lasati sa mai copilareasca...darsistemul actual in conditiile actuale de criza,de lupta pentru a depasi tot este marcant si pentru ei...ce poate fi mai frumos decat o zi alaturi de el,noi doi,ca doi amici in primul rind,deoarece este adolescent,a crengari hai hui prin lume...Paris...e visul nostru si va deveni realitate... fara vise nu as putea trai...sunt o visatoare si imi place asa cum sunt...altfel as fi murit de mult,mai ales interior... sfatul meu este s anu renuntm la vise niciodata...chiar daca nu se vor realiza...este o speranta...ca se va putea realiza totul intr-o zi... intr-o dimineata,sub pretextul de a merge la o cafea in oras,iubitul meu ma duce la aeroport,unde imi spune ca a castigat o excursie de 2 persoane la paris de 7 zile si 5000 euro bani de buzunar.de aici realitatea mea incepe sa se impleteasca cu visarea si ma las purtata de parfumul acesta elegant frantuzesc.restaurante luxoase,atmosfera boema,sofisticata,seri dansante,muzica clasica,sampanie scumpa,baluri,muzee,shopping in cele mai luxoase magazine,fotografii,sentimente de implinire,de satisfactie,amintiri de neuitat.cred k acesta este cel mai important la o excursie:sentimentele si trairile pe care le simti,unice si energia pe care o absorbi din jur si te umpli de ea,simti ca viata este cu adevarat frumoasa si asta este tot ce conteaza.aceasta este cea mai frumoasa calatorie,care te face sa simti FERICIRE lata cam care ar fi un circuit ales de mine. Prima destinatie dupa iesirea din Bucuresti ar fi pe litoral ... dupa parerea mea, marea iarna arata super.
2/1/2010 21:28:29	Predut George Gabriel	Apoi as trece prin Delta Dunarii, la fel, nu am fost, dar iarna cred ca sunt niste peisaje de vis pe acolo. Pe urma as urca spre minunata Bucovina, nu as calca nicidecum pe valea Prahovei sau alte locuri pline de fitosi. Dupa Bucovina ar urma Maramuresul o alte destinatie magnifica a minunatei noastre tarisoare, dupa aceea as lua directia vama Nadlac si m-as opri in Norvegia, o alta destinatie de vis mai ales in aceste luni. Cam asa ar arata circuitul meu de vis din aceasta iarna. Cea mai frumoasa calatorie ar incepe Undeva, in sudul Frantei intre Cannes si principatul Monaco, dimineata cu o plimbare printre casele asezate de-a lungul stradutelor inguste savurand o cafeluta bucurandu-ma de privelistea superba vizitand un castel in orasul vechi, m-as indrepta cu nerabdare spre portul Lympia si cabaretul Casino Ruhl, doua obiective turistice de pe Riviera Franceza. Am auzit ca vremea este mereu insorita, m-as plimba pe una dintre plajele situate la inaltime, de unde m-as delecta cu imaginea apelor azurii ale Golfului Ingerilor ("Baie des Anges")....
2/1/2010 22:36:25	Toth Bianca	Chiar si in urma unei plimbări scurte prin Nisa, senzatia de foame poate aparea starnita fara indoiala desuinta.... de mirosuri apetisante din dreptul nenumaratelor taverne si terase care garnisesc la propriu atat marile bulevarde, cat si stradutele cochete care dau inspre portul Lympia. o salata din rosii cu ardei verzi, oua coapte la vatra, ton, ansoa, ulei de masline, suc de lamai verzi si ierburi deProvence.... nu poate decat sa deschida apetitul Tocmai am descoperit sansa de a calatori mai mult si gratis cateodata...am observat ca exista diverse campanii care iti dau aceasta sansa de a castiga la diverse concursuri, cum ar fi acesta: www.paravion.ro/bilete-de-avion.
2/1/2010 22:56:01	Gogoci Ramona- Liana	Eu personal de mica am fost fascinata de calatorii. Daca as avea ocazia prima mea destinatie ar fi Noua Zeelanda. O alta destinatie care ma fascineaza este muntele Everest, macar pana la Base Camp..., apoi as pleca spre Atarctica...Ca sa ma incalzesc as pleca apoi putin prin Africa la un safari. La fel de fascinante sunt si China, Japonia, India, cu civilizatiile lor aparte. Nu as refuza nici o calatorie la Ierusalim, Tara Sfanta. Sau as putea spune ca mi-ar prinde foarte bine o croaziera pe la insulele exotice sau chiar pe la fiorduri....Ce sa spun...as dori sa vad atatea locuri... cred ca o viata nu e de ajuns pentru a vedea tot ce imi doresc.
2/2/2010 11:44:54	Cristofan Georgiana	Se spune k TOTUL se poate implini...doreste-ti...viseaza...imagineaza-ti...cine nu si-ar dori cateva zile relaxandu-se,admirand peisajele minunate ce le poate oferi orice tara...departe de stresul zilnic,probleme,griji,facturi,si chiar si departe de lumea invidioasa si rea...imagineaza-ti k te plimbi linistit seara admirand luminile ce pun in valoare minunatiile orasului,privind oameni tinandu-se de mana si oferindu-ti un zambet...un vis:);)
2/2/2010	tomescu	Cea mai frumoasa calatorie la care ma gandesc este sa merg intr-o capitala europeana,precum Parisul.Imi doresc de mica sa vizitez acest oras

12:13:12	elena	cu toate splendorile lui.Sa vad Turnul Aifel de aproape,sa urc in virf si de acolo sa contemlu frumusetile uimitoare ale orasului.Apoi sa vizitez toate muzeele,asezamintele de cult,magazinele si absolut toate locatiile de interes turistic,cultural,religios si istoric ale acestui oras.Apoi sa vizitez splendorile naturale,cum ar fi parcurile,gradinile,sa merg pe malurile Senei de o parte si de alta si sa vad tot ce inconjoara frumusetea orasului iubirii si anume Parisul. Am venit din Franta,cu ceva ani in urma, eram cu masina, si eram singur,am ales traseul, pe Coasta de azur,nordul Italiei,slovenia, ungaria. si Romania. Nu am sa uit niciodata, privelistea ce am putut admira pe coasta de azur, am oprit masina la aproape 15-20 de Km. sa stau sa admir marea,vaporasele, drumul ce serpuia de-a lungul malului marii Mediterane.Nu ma mai saturam de a privi ,regret ca nu am avut un aparat foto,puteam sa ma :laud cu ce am putut eu vadea. In Italia,am putut vizita Florenta,ceva de vis, nu am cuvinte sa exprim uimirea mea de felul cum e asejzat acest oras : insula:cu minunatele ambarcatiuni, de toate marimile si de toate frumusetile, de Oamenii veseli ce traiesc pe aceste meleaguri. Cum calatoresc femeile? O saptamana de concediu si care-i destinatia ?
2/2/2010 15:50:22	Vasiliu ion	In drum spre Nisa insotita de trei prietene pline de entuziasm si dornice de relaxare asteptam ca avionul sa decoleze. In prima zi am avut parte de o plimbare cu balonul deasupra " capitalei Coastei de Azur" asta nu inainte de a degusta mancarurile rafinate al acestui paradis iar seara a fost incheiata pe plaja miscandu-ne pe ritmul muzicii calypso. A doua zi am vizitat catedrala Saint Reparat si gradina botanica Phoenix cu cea mai mare sera din Europa si bineinteles fiecare coltisor a fost fotografiat de noi .In aceasta statiune balneara si totodata centru turistic ne-am rasfatat in saloanele SPA unde te simti o adevarata zeita.Tot ce am putut lua din acest loc minunat a fost doar amintirea clipelor traite si dorinta de a deveni realitate tot ce am relatat. Eram undeva la mijlocul unui ocean imens,stateam pe o barca care plutea in deriva,era aproape dimineata,soarele rasarea,lumina parca strapungea intinericul cu fiecare secunda trecuta.Deodata ceva lumina in adancul apelor sub care eram,aceea lumina se apropia tot mai mult.Era foarte aproape de mine,iesind in sfarsit la suprafata am vazut ce era.Un pestisor auriu.Statea pur si simplu si se uita la mine.Era singur,ca mine.Am crezut ca el poate imi va indeplini niste dorinte,prin absurd.Totul parea real,pestisorul,oceanul,soarele,tot ce priveam.Am inceput sa il rog sa-mi indeplineasca prima dorinta.Aceasta fiind:Draga pestisor as vrea sa nu existe raul,ca oamenii sa zambeasca si sa fie fericiți.Deodata am vazut partea buna a visului,zambeam,uitasem ca eram in mijlocul unui ocean,singur.Pestisorul era tot acolo,langa mine.A doua oara mi-am dorit sa ii pazeasca pe toti oamenii buni din intreaga lume.Ultima dorinta a mea a fost sa il ajute pe copilul orfan de la colt de strada sa gaseasca o familie iubitoare,care sa aiba grija de el.Deodata totul a disparut treptat,parca pluteam prin timp,dintr-o data eram acasa unde erau toti cunoscutii mei,eram si eu,suflam in lumanarile de ziua mea de nastere,toti zambeau,erau fericiți,fara probleme Cea mai frumoasa calatorie care imi vine in minte este una deja incheiata anul trecut - croaziera pe Mediterana. A durat 4 zile cu plecare din Barcelona cu opriri in Marseille si Ibiza si inapoi la Barcelona. Sa pleci de pe taramul lui Gaudi si sa urci pe un vas de aproximativ 5000 persoane, sentimentul cand te vezi acolo printre atatia oameni care mai de care dichisiti, de zeci si zeci de ori mai mare ca tine, lung de 300 m in care te pierzi in frumusetile de dinauntru, senzatia de laganare a vasului pe mare, imensitatea orizontului seara la asfintitul soarelui sa vezi cum se pierde soarele in mare, sau petrecerile dezlantuite la piscina, baia in jacuzzi, mancarurile alese sau chiar dansul ospatarilor. Te simti ca o vedeta la buna dispozitie caruia lucreaza o echipa de oameni, in fiecare dimineata si seara ti se face patul si gasesti orhidee pe perna, nici nu ai timp sa pierzi timpul la plaja o zi intreaga caci vrei sa faci de toate, sa mai stai si la sauna sau sa gusti o inghetata sau sa mergi la patinoar. Au avut dreptate managerii de distractie ca vom avea un sentiment puternic de parere de rau ca se termina croaziera si au avut dreptate. Atata politete eu nu am mai intalnit, si totul sa iti fie pus la picioare pentru ca tu sa te simti bine. Recomand tuturor sa incerce asa ceva macar o data in viata. Daca ar fi sa imi doresc o calatorie ar fi tot o croaziera pe mare. Tu ce zici? Ce imi poti povesti despre vacanta ta de vis?
2/2/2010 16:10:00	POPESCU CRISTINA SIMONA	Cum este sa fii o femeie calatorind singura in Turcia? Majoritatea turistelor sunt de parere ca turcii - atat barbatii cat si femeile- sunt foarte deschisi si saritori. Am innebunit daca ma gandesc sa calatoresc singura in Turcia?
2/2/2010 19:11:47	Garlea Mihaela	Cum este sa fii o femeie calatorind singura in Turcia? Majoritatea turistelor sunt de parere ca turcii - atat barbatii cat si femeile- sunt foarte deschisi si saritori. Am innebunit daca ma gandesc sa calatoresc singura in Turcia?
2/2/2010 21:42:51	calota gabriela	Cum este sa fii o femeie calatorind singura in Turcia? Majoritatea turistelor sunt de parere ca turcii - atat barbatii cat si femeile- sunt foarte deschisi si saritori. Am innebunit daca ma gandesc sa calatoresc singura in Turcia?
2/2/2010 22:15:25	Martinus Catalin	Cum este sa fii o femeie calatorind singura in Turcia? Majoritatea turistelor sunt de parere ca turcii - atat barbatii cat si femeile- sunt foarte deschisi si saritori. Am innebunit daca ma gandesc sa calatoresc singura in Turcia?

		Deloc, atat timp cat acorzi atentie obiceiurilor si traditiilor locale (ca de altfel in orice tara pe care o vizitezi) si ar trebui sa iei niste masuri normale, de bun simt. Voi fi hartuita pentru ca sunt femeie? Unele femei s-au plans ca au fost hartuite in Turcia, mai mult sau mai putin. Altele nu au declarat nici o problema. Poti micsora posibilitatea unei hartuiei sacaitoare imbracandu-te adecvat si purtandu-te conform etichetei locale. Voi fi in pericol? Infractionile violente, inclusiv atacurile si violurile, sunt mai putin intalnite in Turcia decat in multe tari dezvoltate din vest. Nimeni nu poate prezice viitorul sau ce se poate intampla fiecarui turist, dar multi oameni spun ca se simt mai in siguranta in Turcia decat acasa. Ia-ti masurile obisnuite si observa normele de comportament in societate locale si ar trebui sa te simti mai in siguranta in Turcia. La ce fel de hartuire ar putea fi supuse turistele? Hartuirile raportate au fost: holbarea, pipaitul sau ciupitul de fund, comentarii sau sunete neplacute si avansuri romantice neavenite. Si femeile turce sunt de asemenea hartuite? Uneori, dar ele au mijloace de a evita neplacutul. Majoritatea turcilor de poarta astfel cu femeile? Categoric nu! Majoritatea barbatilor turci sunt foarte politiciosi, chiar curtenitori fata de femei, fie ele straine sau turce si se vor purta respectuos cu tine. Ba chiar s-ar putea ca majoritatea barbatilor turci pe care ii intalnesti sa fie mult mai preocupati de muntumirea si fericirea ta decat multi dintre compatriotii tai. Vei putea descoperi chiar dupa ce vei fi parasit Turcia ca iti va fi dor de aceasta curtoazie.
2/2/2010 22:44:24	Popescu Maria	Australia un tarim salbatic si miraculos,o delectare pentru minte si suflet,peisaje care fac parte din visele mele.Ele exista cu adevarat la 17.000 km.departare,aceste tarimuri care pe buna dreptate le numesc tarimuri de vis.Lumea de la antipodi prezinta o fascinatie aparte reprezentata diferit de tot ceea ce exista in Europa.Speranta ca intr-o zi le voi putea vizita ma poarta pe culmile,fericirii,imi place sa calatoresc,sa cunosc noi locuri fascinante unde te poti regasi pe tine insuti,iubesc in special marea,in prezenta ei simt ca n-am trait inca,imi ofera acele clipe de neuitat pe care nu poti sa le uiti niciodata,si de ce sa nu visez,la clipa cind o voi revedea,poate chiar prin acest concurs. Calatoria visurilor mele este formata din doi calatori: eu si iubitul meu. Este plina de soare, romantism si aventura. Categoric ca din peisaj nu poate lipsi marea.
2/3/2010 14:05:55	Bucuroaea Andreea	In aceasta calatorie mi-as dori ca micul dejun sa-mi fie adus la pat de iubitul meu(dar nu in fiecare dimineata ca apoi devine ceva banal), ziua sa ne-o petrecem pe plaja, sau plimbandu-ne prin statiune, iar seara sa fie plina de surprize si mister. As vrea sa am parte de o relaxare totala si de multa distractie.
2/3/2010 15:24:30	brumar emanuela	visez.visez la ceva atat de frumos ca nu mai vreau sa ma trezesc.visul ma duce la o calatorie de vis,iar aceasta este insula bora bora,denumita si perla pacificului.ziua incepe pentru mine si sotul meu cu un mic dejun la unul din bungalowurile situate deasupra marii,in zgomotul valurilor si al marii.o zi atat de perfecta nu putea sa continue decat cu o serie de scufundari,in care descoperim acele recifuri de coral,ce fac din aceasta insula o minunatie a lumii.seara ne gaseste la o cina romantica,la lumina lumanarilor,pe nisipul fin al plajei,acompaniati de cantecul dulce al marii.pentu mine acesta este un sejur de vis. Calatoria viselor mele este una care inconjoara Marea Mediteraneeana trecand prin fiecare tara ce o inconjoara . Punctul de plecare este Palermo in Sicilia . Traseul trece prin fiecare tara din jurul Marii si este urmatorul : Italia – Franta – Spania – Maroc – Algeria – Tunisia – Libia – Egipt – Israel – Liban – Siria – Turcia – Grecia – Albania – Muntenegru – Croatia si la final ne intoarcem in Italia de unde am pornit .
2/3/2010 17:48:45	Cristian Pulpea Paul	O astfel de calatorie , pentru a simti spiritul local al fiecarei tari in parte trebuie facuta cat mai mult posibil prin alte mijloace de transport decat avionul . In fiecare oras mare trebuie petrecute 2 3 zile . Intr-un astfel de traseu vedem multe culturi foarte diferite desi fiecare se afla la malul aceleiasi intinderi de apa . Acest traseu pentru mine ar fi o calatorie de vis . Calatoria trebuie facuta cat mai neorganizat in sensul ca transportul si cazarea din fiecare tara sa fie stabilite la momentul respectiv pe loc . Daca totul ar fi stabilit si planificat dinainte , calatoria si-ar pierde mult din farmec .

2/4/2010 10:19:32	Ghizaru Lelia	Calatoria mea de vis?! Ce sa zic. M-am gandit de multe ori dar nu am indraznit sa cred ca se va realiza. Ar fi foarte frumos sa merg impreuna cu sotul meu intr-un loc exotic unde sa uitam de toate grijile si necazurile, sa fim numai noi doi, sa ne rasfatam, sa innotam cu delfinii si sa ne relaxam gandindu-ne la lucrurile bune care ni s-au intamplat in viata si nu la cele rele.Sa fii intaminat cu o vorba buna si un zambet frumos este mare lucru. Dar... astea sunt doar vise.
2/4/2010 12:48:57	MARES IONUT	„De mic mi-am dorit sa vad lumea, Vreau sa descopar tarile in care ajung mai putin ca turist si mai mult ca om care, lucrând acolo, poate sa cunoasca si sa inteleaga mai bine «realitatile» locale. Studiind sociologia, am tot citit despre orase, despre diferite cladiri importante si interesante si vreau, asa cum se spune, «sa le vad cu ochii mei»". „Mi-a placut Olanda. Fiind un adept si un sustinator a principiilor ecologiste, mi-a placut faptul ca olandezii folosesc in mod special bicicletele pentru a se deplasa prin oras. Asa fac si eu: merg la birou cu bicicleta, chiar daca drumul dureaza doua ore. Calatoria viselor mele este una care inconjoara Marea Mediteraneeana trecand prin fiecare tara ce o inconjoara . Punctul de plecare este Palermo in Sicilia . Traseul trece prin fiecare tara din jurul Marii si este urmatorul : Italia – Franta – Spania – Maroc – Algeria – Tunisia – Libia – Egipt – Israel – Liban – Siria – Turcia – Grecia – Albania – Muntenegru – Croatia si la final ne intoarcem in Italia de unde am pornit . O astfel de calatorie , pentru a simti spiritul local al fiecarei tari in parte trebuie facuta cat mai mult posibil prin alte mijloace de transport decat avionul . In fiecare oras mare trebuie petrecute 2 3 zile . Intr-un astfel de traseu vedem multe culturi foarte diferite desi fiecare se afla la malul aceleiasi intinderi de apa . Acest traseu pentru mine ar fi o calatorie de vis . Calatoria trebuie facuta cat mai neorganizat in sensul ca transportul si cazarea din fiecare tara sa fie stabilite la momentul respectiv pe loc . Daca totul ar fi stabilit si planificat dinainte , calatoria si-ar pierde mult din farmec . Cea mai frumoasa calatorie a mea a fost in Brazilia,mi-a placut foarte mult,de fapt am fost sa o vizitez pe mama,dar m-am bucurat de toate frumusetiile care erau in Brazilia,tara superba curata.am fost sa ma plimb si pe plaja,a fost superb,una este cand povestesc si una este cand vedeti,nisipul era auriu,soarele ardea,m-am plimbat cu vaporul,superb a fost,si as mai vrea sa traiesc aceeasi experienta:(as vrea sa castig din suflet,va multumesc foarte mult. Femeile, fiinte atat de complexe insa impresionate de cele mai simple lucruri din lume. Pentru mine, calatoriile au o importanta deosebita ele oferindu-mi oportunitatea de a cunoaste lucruri noi,culturi, obiceiuri, chiar si relaxare. Rascolindu-mi imaginatia am descoperit ceva minunat, o dorinta intensa,un vis.As vrea sa plec.. dincolo de mari, dincolo de zari..acolo unde oamenii sunt fericiti,amabili si iubitori.Imi doresc sa am parte de mangaierile soarelui, supravegherea stelelor, sarutul apelor. Asa calatori noi, femeile. calatoria viselor mele este la paris orasul luminilor sa merg la catedrala notre dame impreuna cu sotul meu sa renoim juramintele de dragoste facute acum 40 de ani sa vizitam muzeul luvru, turnul eiffel, unde sa nesuim si acolo sa -mi faca declarati de dragoste ca atunci cand eram tineri.
2/4/2010 16:35:37	Cristian Paul Pulpea	
2/8/2010 12:11:42	corlatan nicoleta	
2/8/2010 20:46:49	Barbosu Diana	
2/9/2010 8:35:05	ionescu elena	
2/10/2010 19:17:37	cezara man	vreau samerg la Rma ,Paris peste tot in lume.As vrea si sa traiesc mereu ,dar asta nu este o calatoria visurilor mele.Aceasta este dorinta visurilor mele.
2/10/2010 23:02:04	Parjol Diana	Prietenul meu este de 4 ani la Paris lucreaza acol vine acasa doar de 2 sau 3 ori pe an,anul trecut a fost aici de sarbatori dar anul asta nu stie daca va putea veni sau daca vine,vine doar prin luna August,si el mi'a spus ca daca al iubesc mai este un pic fac 18 ani si sa ma duc eu la el dar problema este urmatoarea nu am zis ca nu as merge la el dar nu am banii si sa'i cer lui mie rusine sa le cer parintilor nu au de unde sa am dea si mam gandit sa ma angajez undeva o luna sau 2 sa'mi fac bani de un bilet de avion dus-intors..insa am cautata de lucru o saptamana intreaga in fiecare zi si nu am gasit nimica.Ami doresc foarte mult sa ma duc la el pentru ca i'am si promois ca daca am bani ma voi duce dar

2/11/2010 07:17:22	micsa speranta	daca nu am posibilitatea sa ma angajez undeva ca sa ami fac bani sa ma duc nu am ce face. Mi as dori sa le fac o bucurie copiilor la disney !dar nu zic nu si intr o tara calduroasa o plaja frumoasa cu palmieri si suc de nuca de cocos.succes tuturor. sper sa ma incadrez. De ziua celor care se iubesc imi doresc iubire, respect si inca un pas catre visul de a fi unul langa celalalt toata viata. Mi-as dori ca iubitul meu sa puna intrebarea; nu vreau sa ma asalteze cu cosuri de trandafiri , sa-mi trimita zeci de plusuri, baloane in forma de inimioara si cutii cu praline sau sa ma invite la un restaurant simandicos, el sa respire greu din cauza cravatei iar eu din cauza corsetului. Nu! As vrea sa ma invite la el acasa, sa vedem un film bun, sa nu fie nici un indiciu, sa fim imbracati lejer, in haine simple, dar in suflete de sarbatoare, sa nu fie trandafiri, lumanarele, inimioare, sa pregateasca una din putinele mancaruri pe care stie sa le gateasca: pulpe de pui la gratar, piure si salata, sa mancam, iar el abia atunci sa aduca un bol cu apa pe suprafata careia plutesc petale de trandafiri.. Sa ne inmuiem amandoi degetele in bol, sa-mi stranga usor mana si sa o afunde in apa, sa simt finetea racoroasa a petalelor de trandafir si dintr-o data cum imi strecoara inelul pe deget si imi soptesteste la ureche ca vrea sa imbatranim impreuna! Eu sa scot un da gatuit de emotie, el sa ma ia in brate si sa ma invarta ca pe un copil, sa uitam de tot, sa uitam de lume pentru cateva clipe si sa fim noi lumea toata! Va fi odata! Călătoria viselor mele...nu mă treziți...
2/11/2010 12:27:12	popa veronica	Sșșșșș...liniște, puțină liniște...mmm...superb!...auziți ce aud și eu? ...marea, valurile, care cu fiecare adiere parcă intonează notele boleroului lui Ravel...C'est adorable! Și parcă nu e tot, aud din ce în ce mai bine muzica...ah, este o altfel de muzică și totuși parcă nu-mi pot dezlipi urechea. Parcă vine dinspre oraș, nici pe aceasta n-o auziți??? O distingeți? Parcă ar veni de pe străduțele înguste încărcate de istorie, cu rufe atârinate la geam și copii ce se joacă cu mingea între case, bătrâni ce se plimbă ascunzându-se de soarele dogoritor al zilei, ...e vorba despre Vieux Nice...orașul vechi, cu tavernele cu terase gălăgioase, vesele, cu miros de stridii, creveți și stele de mare, cu baghete proaspăt scoase din cuptor și vândute cu zâmbetul pe buze din boulangeries... E mare gălăgie,orașul freamătă și nu disting exact ce vor să spună cei ce-l străbat...ah, e normal, fiecare vorbește limba lui, iar cunoștințele mele lingvistice limitate, nu-mi permit dezlegarea acestui mister. și parcă totuși vor să spună același lucru... Vedeți, vedeți ce văd și eu? Albastrul impecabil al cerului, întrerupt câteodată de păsările de metal, care-l împânzesc, populând orașul cu oameni din toată lumea veniți să găsească și să admire perla Coastei de Azur, la belle ville de Nice... Cum vi se pare culoarea mării? E de un albastru intens, curat profund și limpede, parcă lucește, iar soarele ce se reflectă nu se mai satură să o privească, sau mai bine zis să se privească într-însa. Mă văd deja plimbându-mă, respirând briza, ascultând când marea când acordeonul acompaniat de vioară și o voce răgușită cu un rrr ce-mi rrrrrăsună puternic în urechi, cântând unui cuplu în vîrstă pe o terasă de vis-à-vis...deja simt gustul mâncărurilor italienești de la restaurantul din colț, și gustul vinului din regiune... Îmi continui plimbarea, admirând când austeritatea mării când luxul localurilor de vis-a-vis, iar pentru o clipă trăiesc, da chiar trăiesc la belle epoque...Rămân câteva clipe cu privirea ațintită asupra unei clădiri-simbol, ce-mi pare extrem de familiară, și totuși acest nume...Negresco...îl simt atât de aproape, ah c est ça, Henri Negrescu, Neresco cum obisnuiesc francezii să ne boteze conaționali ...Negresco, Inoesco, Nicolesco...e tot ce-mi vine în minte in acest moment; Negresco, acest român ce lasă drept moștenire orașului și Franței această bijuterie, și...ce bine mă simt că sunt româncă...iqr cu acest uriaș imbold patriotic, îmi continui plimbarea spre vest, pe celebra deja Promenade des Anglais, pe care și noi românii mai avem loc...
2/11/2010 19:20:07	Matei Flavia Elisabeta	mergand intr-o croaziera cu iubitul meu pe insulele din Hawaii,inotand alaturi de delfini,vizitand :Parcul national al vulcanilor,plajele cu nisip verde,plajele cu nisip negru,stand la plaja,admirand valurile... Sant zile cand visez cu ochii deschisi;visez la cerul albastru al copilariei mele,la dealul unde alergam si ne jucam de-a v-ati ascunselea,la copacul batran din livada bunicilor unde ma refugiam vara de vara. Eram eu si catelul meu Labus ,jurnalul de vacanta si poate cate-o gaza ratacita prin parul balai al unei fetite ce visa sa calatoreasca departe,departe ,departe.
2/16/2010 15:52:43	tetcu mihaela	
2/16/2010 17:16:38	MINUTA TODOR	

Acum rememorez acele clipe de fericire ale unui copil poate prea visator si calator in tara basmelor ,cu zane si Feti frumoși, cu Ilene Cosanzene si poate de ce nu, cu Aventurile lui Tom Sawyer sau 1000 de leghe sub mari!
Calatoria mea de vis era ,inca de pe atunci,unde va departe de tot unde nu a calcat picior de om poate in alte galaxii sau alte planete albastre!
Acum sant departe de tot ceea ce a insemnat copilăria mea-acei satuc de munte la poalele castelului BRAN.-uitat poate intr-o fila de manuscris sau in sufletul de copil inocent si calator.
Traiesc in tara zapezilor si ma trezesc din vis-sant in Canada si poate intr-o zi o sa ajung sa vad Aurora Boreala sau o sa fac inconjurul lumii -eu si copilul care traieste in mine ,in amintiri si vise.
Visez la ziua cand ma voi intoarce ACASA;in Romania ,la casa din povesti sau poate doar DORUL nemistuit de copilăria mea!
CALATORIE IMAGINARA ,IN GRAN CANARIA

DE MIC COPIL MI-A PLACUT SA CITESC .AM INCEPUT CU SINGUR PE LUME ,DE HECTOR MALOT -MI-ADUC CU DRAG AMINTE DE ACTIUNEA CARTII .
AM CONTINUAT APOI CU ROMANE DIN COLECTIA „ROMANUL SECOLULUI XX,-MAI ALES ROMANELE DE DRAGOSTE .PE LA VARSTA DE 14 ANI MI-A CAZUT IN MANA UN ROMAN-MI-A PLACUT ASA DE MULT INCAT AM TRANSCRIS-O CUVANT CU CUVANT PE UN CAIET .VORBESC DESPRE GRAN CANARIA ,UN FRUMOS ROMAN DE DRAGOSTE ,UNDE TOTUL SE TERMINA CU BINE ,IAR DRAGOSTEA ESTE CEA CARE INVINGE .

2/16/201
0
21:07:15

bizadea
camelia

MI-AM INCHIPUIT ATUNCI CA LOCUIESC IN ACEA CASA DE PE PLAJA ,ASTEPTAND PERSOANA IUBITA ,IAR FREZIILE ,PENTRU CA ASA MI-ADUC AMINTE CA SE TERMINA ROMANUL ,UN PUTERNIC MIROS DE FREZII INUNDA INCAPEREA .
ERA MIROSUL CARE VENEA DINTR-UN SUPERB BUCHET DE FREZII ,PE CARE CINEVA IL PUSESE INTR-O VAZA -ATUNCI AM STIUT ,CA VENISE EL .
INCA MAI PASTREZ ACELE IMAGINI IN MINTE ,ACUM DUPA 27 DE ANI ,O IMAGINA IN CARE O FETITA DE 14 ANI VISEAZA CU OCHII DESCHISI ,IN ALTA ,IMAGINEA UNEI FEMEII FERICITE ,CU VISUL IMPLINIT ,MIROSIND FREZIILE DIN GRAN CANARIA.

In fiecare an , in apropierea vacantelor , ne place sa ne lasam purtati de imaginatie si visam sa facem cea mai frumoasa calatorie spre locuri de poveste despre care am citit sau despre care am discutat cu prietenii . De cele mai multe ori nu ne marturisim visele de teama ca ele nu se vor mai indeplini dar cu siguranta ideea unei excursii de vis a carei amintire sa o pastram prin timp , inchisa-n suflet ca pe-o comoara pretioasa , exista in fiecare dintre noi . Imi place sa calatoresc pentru ca simt ca numai asa pot lasa in urma tot ce este legat de rutina vietii cotidiene . Imi place sa calatoresc pentru ca reusesc sa traiesc fiecare clipa cu intensitate maxima iar apoi prin timp sa-mi amintesc de ea . Ador sa merg in locuri noi alaturi de jumătatea mea pentru ca altfel parca bucuria nu are sens si-mi place sa ma simt iubita , rasfatata , respectata , libera .
Daca ar fi sa intalnesc un pestisor fermecat care sa-mi indeplineasca o dorinta , una singura , i-as cere sa-mi implineasca visul de a vizita Salzburgul . Intotdeauna m-au fascinat povestile despre acest oras minunat , pentru ca aici s-a nascut Mozart , pentru ca de aici se zaresc culmile mereu inzapezite ale Alpilor , ca intr-un spectacol magnific si tot aici e patria ciocolatei .

2/20/201
0
22:41:57

ene
adriana

As dori ca pestisorul de aur sa faca in asa fel incat drumul pana la destinatie sa fie cat mai scurt si cat mai comod , probabil cu un avion , care sa ma conduca usor ca intr-o plutire de vals vienez spre locul acesta de poveste . Cufundata in fotoliul confortabil sa pot privi de sus , in asfintit crestele ascutite ale muntilor , celebrele castele si manastiri austriece , incarcate de povesti si istorie . Ajunsa la destinatie sa-mi petrec noptile excursiei mele de vis , intr-un loc in care traditia austriaca sa se faca simtita la orice pas dar sunt convinsa ca ar fi asa pentru ca ospitalitatea austriecilor e recunoscuta pretutindeni .
Zilele excursiei mele de vis la Salzburg ar fi minunate pentru ca as vizita fiecare straduta straveche si fiecare monument din acest oras incarcat de istorie , frumuseti si bun gust , cu bucuria unui copil care a primit in dar dela Mos Craciun , jucăria dorita .
M-as lasa inconjurata de muzica , de parfumul si aroma vinului fierat si a castanelor coapte vandute la colt de strada , mi-as umple sufletul de frumuseti pentru ca acest oras este o asemenea bijuterie arhitecturala incat mi-as simti eliberata imaginatia si m-as intoarce in timp , in vremea in care contese in crinolone se grabeau in calesti aurite spre intalniri romantice .

		Si pentru ca orice calatorie oricat de frumoasa trebuie sa se termine frumos , mi-as dori ca drumul catre casa sa fie la fel de scurt si de confortabil cu acelasi avion in care sa ma simt rasfatata ca o printesa Ajunsu inapoi printre cei dragi , as povesti pe nerasufiate toata experienta locurilor vizitate si toate amintirile mele calde si stralucitoare ca primele raze ale diminetii ... .S-au ivit zorile . Calatoria mea a fost aievea sau a fost doar un vis frumos ?...si daca a fost un simplu vis , unde esti pestisorule fermecat sa mi-l implinesti ? ...poate..aici? :) http://www.paravion.ro/bilete-de-avion
2/21/2010 13:43:00	piticariu ofelia	Ideea acestui articol mi se potriveste perfect...pentru ca doar visatorii isi pot imagina destinatii ciudate,inaccesibile din punct de vedere financiar!Tarile nordice- europene mi se par fascinante,au sobrietate,mister si multe ,foarte multe de oferit...
2/21/2010 21:27:17	Nicula alexandra	Mi-as dori sa merg in Tailanda - Phuket...Cred ca ar fi cel mai frumos loc din lume..Cine nu ar vrea sa se trezeasca dimineata,sa vada pe geam un soare stralucitor si sa atunci cand se hotaraste sa se ridice din pat sa fie constienta ca undeva,in curtea hotelului e o piscina imensa si undeva langa ea o doamna tot timpul dispusa sa-ti faca un masaj...Dupa o baie relaxanta sau un masaj poti lenevi toata ziua pe un selog sub o umbreluta sau sub umbra unui imens palmier.lubesc tailanda.
2/22/2010 11:56:47	bors angela carmen	Pana acum 2 ani nu aveam nici pasaport,daramite sa ma gandesc ca o sa calatoresc in Anglia.Cum participasem la un concurs lansat de o companie aeriana si nici prin gand nu-mi trecea ca voi castiga,stateam relaxata pe net intr-o dupa amiaza.Primesc un email cu un msj scurt :ati castigat,felicitari.Si iata-ma peste 2 saptamini in formatie completa cu copilul si sotul aferent in avion,prima data,spre Gatwick,Anglia.Nu pot descrie toate senzatiile traite,tot ce am vazut si trait in acel weekend.Am vazut schimbarea garzii la palatul Buckingham,din Victoria Station,am ajuns la muzeul de stiinte naturale unde erau dinozauri in marime naturala creati perfect cu o punere in scena demna de o piesa britanica,in Hyde Park la coltul oratorului unde am declamat toti cu emfaza ca suntem primii romani ce au ajuns aici in ultimele 30 de minute.In London Eye am revazut frumoasa capitala riverana.Am calatorit cu:vaporasul pe Tamisa,cu micul taxi negru,cu autobuzul etajat.O excursie de vis dupa care am ajuns toti la concluzia ca viata e mai frumoasa cand calatoresti si intalnesti locuri si oameni noi. In fiecare an , in apropierea vacantelor , ne place sa ne lasam purtati de imaginatie si visam sa facem cea mai frumoasa calatorie spre locuri de poveste despre care am citit sau despre care am discutat cu prietenii . De cele mai multe ori nu ne marturisim visele de teama ca ele nu se vor mai indeplini dar cu siguranta ideea unei excursii de vis a carei amintire sa o pastram prin timp , inchisa-n suflet ca pe-o comoara pretioasa , exista in fiecare dintre noi . Imi place sa calatoresc pentru ca simt ca numai asa pot lasa in urma tot ce este legat de rutina vietii cotidiene . Imi place sa calatoresc pentru ca reusesc sa traiesc fiecare clipa cu intensitate maxima iar apoi prin timp sa-mi amintesc de ea . Ador sa merg in locuri noi alaturi de jumatatea mea pentru ca altfel parca bucuria nu are sens si-mi place sa ma simt iubita , rasfatata , respectata , libera . Daca ar fi sa intalnesc un pestisor fermecat care sa-mi indeplineasca o dorinta , una singura , i-as cere sa-mi implineasca visul de a vizita Salzburgul . Intotdeauna m-au fascinat povestile despre acest oras minunat , pentru ca aici s-a nascut Mozart , pentru ca de aici se zaresc culmile mereu inzapezite ale Alpilor , ca intr-un spectacol magnific si tot aici e patria ciocolatei .
2/22/2010 18:09:33	Ene Adriana	As dori ca pestisorul de aur sa faca in asa fel incat drumul pana la destinatie sa fie cat mai scurt si cat mai comod , probabil cu un avion , care sa ma conduca usor ca intr-o plutire de vals vienez spre locul acesta de poveste . Cufundata in fotoliul confortabil sa pot privi de sus , in asfintit crestele ascutite ale muntilor , celebrele castele si manastiri austriece , incarcate de povesti si istorie . Ajunsu la destinatie sa-mi petrec noptile excursiei mele de vis , intr-un loc in care traditia austriaca sa se faca simtiata la orice pas dar sunt convinsa ca ar fi asa pentru ca ospitalitatea austriecilor e recunoscuta pretutindeni . Zilele excursiei mele de vis la Salzburg ar fi minunate pentru ca as vizita fiecare straduta straveche si fiecare monument din acest oras incarcat de istorie , frumuseti si bun gust , cu bucuria unui copil care a primit in dar dela Mos Craciun , jucaria dorita . M-as lasa inconjurata de muzica , de parfumul si aroma vinului fierat si a castanelor coapte vandute la colt de strada , mi-as umple sufletul de frumuseti pentru ca acest oras este o asemenea bijuterie arhitecturala incat mi-as simti eliberata imaginatia si m-as intoarce in timp , in

vremea in care contese in crinolone se grabeau in calesti aurite spre intalniri romantice .
Si pentru ca orice calatorie oricat de frumoasa trebuie sa se termine frumos , mi-as dori ca drumul catre casa sa fie la fel de scurt si de confortabil cu acelasi avion in care sa ma simt rasfatata ca o printesa
Ajunsa inapoi printre cei dragi , as povesti pe nerasufiate toata experienta locurilor vizitate si toate amintirile mele calde si stralucitoare ca primele raze ale diminetii ...
...S-au ivit zorile . Calatoria mea a fost aievea sau a fost doar un vis frumos ?...si daca a fost un simplu vis , unde esti pestisorule fermecat sa mi-l implinesti ?
...poate..aici? :)
<http://www.paravion.ro>

2/24/201 0 Tenea
Georgeta

14:20:37 Jeanina "A calatori"... unul dintre cele mai frumoase verbe – pentru mine, sinonim cu "a visa"... Dintotdeauna mi-am dorit sa calatoresc, sa cunosc tinuturi, locuri nestiute, oameni cu traditii, obiceiuri, idealuri diferite sau, poate, din contra!, asemanatoare... Mereu mi-am imaginat ca, dincolo de lumea mea, e o lume ce se vrea descoperita, o lume care ma asteapta... Dar ce bucurie poate fi deplina daca nu e impartasita cu cineva drag? Iata ce scriam cu ceva timp in urma, vizavi de dorinta mea de a calatori...

" IREPETABIL

Imi place sa cunosc oameni. Imi place sa cunosc locuri. Ma fascineaza departarile si necunoscutul. Nu e uimitor sa stii ca, dincolo de fiecare fereastră a fiecărei case locuiesc oameni, mii si mii de oameni, miliarde si miliarde de oameni, fiecare cu povestea lui? Miliarde de povesti dincolo de fiecare usa si fiecare fereastră a fiecărei case, a fiecarui oras din fiecare colt de lume... Sa stii ca cineva se naste iar altcineva traieste prima iubire in vreme ce tu iti porti, poate cu greu, poate cu bucurie, propria poveste...
Cel mai frumos vis cu ochii deschisi: uneori ma vad hoinarind pe stradute cochete, intr-un oras cu cladiri vechi, istorice, cu iz de poveste. E dimineata, devreme, aerul primavaratec e putin racoros, cerul insangerat la miezazi, ceea ce imi da sperante pentru o zi calda si frumoasa mai tarziu. Eu merg agale, cu mainile indesate adanc in buzunare, precum un personaj din cartile lui Dickens. De-a lungul zidurilor vechi, glastre cu flori tivesc si invioreaza cu farmec, prospetime si culoare, fundalul cenusiu al zidurilor centenare, gatite parca sa dea binete trecatorilor ce-mi vor urma. Dincolo de "zambetul" lor, prind ca din zbor cateva note ale un violoncel ce se lasa acordat obedient, de un arcus dornic sa deprinda tainele muzicii lui Max Bruch... Dintr-un bistro abia deschis, se preling aromele unor cornuri calde cu unt si ciocolata... Pe caldaram, o vrabiuta-si scalda ciocul intr-un ochi de apa... Miroase a primavara, a iubire si a viata...
Continui sa merg fara tinta, pana ce orasul incepe sa dea tot mai multe semne ca se trezeste treptat – treptat in prezent. Un "prezent" dintr-un trecut necunoscut, un "prezent" al unei lumi paralele sau unul creat in mintea mea, cine stie?!...
Primele chipuri anonime apar. Ele trec fara sa ma vada, fara sa-mi acorde importanta, eu inasa le "fotografiez" pe furis, fiindca stiu ca momentul e unic, irepetabil, asadar nu le voi revedea vreodata. Ma fascineaza sa stiu ca drumurile noastre, povestile noastre s-au intersectat, la un moment dat, inasa fara a se atinge sau a se disturba. Singura care poate actiona sunt eu, caci doar eu constientizez acest lucru atata timp cat doar mie imi pasa, doar eu traiesc momentul din plin.
In adolescenta, pe vremea cand lectura imi devenise cel mai mult prieten si aproape savuram cartile precum cel mai delicios desert, (parcurgand o carte de Balzac si, personajul principal, aflat intr-o trasura, trecea in graba pe Bulevardul Champs Elysee), pe vremea aceea, cum va spuneam, mi-a nazarit in minte intrebarea: oare ce-ar fi daca personajele unui roman s-ar intalni cu cele ale altui roman, al altui autor? Chiar si fara ca acestea sa stie (si, normal ca n-aveau cum sa stie, cum nici autorii insisi!), ideea in sine mi se parea inedita, la fel de fascinanta si interesanta ca propria mea calatorie in timp si spatiu, prin acest oras, incognito...

In egala masura ma fascineaza sa stiu ca atingerea a doua maini, chiar si in treacat, este atingerea a doua destine, a doua povesti si care, intr-un moment mai mult sau mai putin intamplator, se intalnesc insa, paradoxal, pe mai departe vor ramane doua povesti, doua destine paralele. Drept urmare, nu ma intrebati de ce sunt atat de suspect de amabila, de ce zambesc chipului din fata mea, fie el necunoscut. Eu stiu ca zambetul meu celebreaza un moment – poate? – unic, irepetabil in Univers.”

Si de ce n-ar fi acest oras... NISA?!

Jeanina Georgeta Tenea

2/25/201
0
13:59:44

Neagu Mirona

Pista curge ametitor prin fata ochilor.Un gol in stomac si privirea ta care imi umple sufletul...Timpul zboara alaturi de noi si Santorini ne zambeste deja ispititor cu zapada casutelor sale topite intr-o nebunie albastra, perfecta.Poate vom reusi sa descoperim secretul Atlantidei,poate vom inventa alte secrete..."SANTO" Santorini e magie pura cu frumusetea ei clocotitoare, cu cerul rasturnat in adancuri si Raiul inflorit la ferestre.Nu puteam gasi un decor mai potrivit pentru celebrarea iubirii noastre aflate inca la inceput ... Imbatati de mireasma azurie, cu sufletul uimit de apusul care ne incendia de acum incolo serile de iarna , soptim fermecati: San..to...ri...ni O tandra atingere ma smulge din visarea mea si iti aud vocea venita parca de departe ...
- Iubito, iarasi ai adormit cu brosură aceea in mana...dar chiar , nu-mi arati si mie ca tot citesti de cateva seri incoace?
- a... pai sa vezi, stii, am descoperit o destinatie care mi-a dat de gandit, Santorini ii spune, e in Grecia si.....
FIN
"A calatori"... unul dintre cele mai frumoase verbe, pentru mine, sinonim cu "a visa"... Dintotdeauna mi-am dorit sa calatoresc, sa cunosc tinuturi, locuri nestiute, oameni cu traditii, obiceiuri, idealuri diferite sau, poate, din contra!, asemanatoare... Mereu mi-am imaginat ca, dincolo de lumea mea, e o lume ce se vrea descoperita, o lume care ma asteapta... Dar ce bucurie poate fi deplina daca nu e impartasita cu cineva drag? Iata ce scriam cu ceva timp in urma, vizavi de dorinta mea de a calatori...

IREPETABIL

2/26/201
0
13:27:45

Tenea
Georgeta
Jeanina

Imi place sa cunosc oameni. Imi place sa cunosc locuri. Ma fascineaza departarile si necunoscutul. Nu e uimitor sa stii ca, dincolo de fiecare fereastră a fiecărei case locuiesc oameni, mii si mii de oameni, miliarde si miliarde de oameni, fiecare cu povestea lui? Miliarde de povesti dincolo de fiecare usa si fiecare fereastră a fiecărei case, a fiecărui oras din fiecare colt de lume. Sa stii ca cineva se naste iar altcineva traieste prima iubire in vreme ce tu iti porti, poate cu greu, poate cu bucurie, propria poveste...
Cel mai frumos vis cu ochii deschisi: uneori ma vad hoinarind pe stradute cochete, intr-un oras cu cladiri vechi, istorice, cu iz de poveste. E dimineata, devreme, aerul primavaratec e putin racoros, cerul insangerat la miazazi, ceea ce imi da sperante pentru o zi calda si frumoasa mai tarziu. Eu merg agale, cu mainile indesate adanc in buzunare, precum un personaj din cartile lui Dickens. De-a lungul zidurilor vechi, glastre cu flori tivesc si invioreaza cu farmec, prospetime si culoare, fundalul cenusiu al zidurilor centenare, gatite parca sa dea binete trecatorilor ce-mi vor urma. Dincolo de zambetul lor, prind ca din zbor cateva note ale un violoncel ce se lasa acordat obedient, de un arcus dornic sa deprinda tainele muzicii lui Max Bruch... Dintr-un bistro abia deschis, se preling aromele unor cornuri calde cu unt si ciocolata... Pe caldaram, o vrabiuta-si scalda ciocul intr-un ochi de apa... Miroase a primavara, a iubire si a viata...

Continui sa merg fara tinta, pana ce orasul incepe sa dea tot mai multe semne ca se trezeste treptat, treptat in prezent. Un prezent dintr-un trecut necunoscut, un prezent al unei lumi paralele sau unul creat in mintea mea, cine stie?!...

Primele chipuri anonime apar. Ele trec fara sa ma vada, fara sa-mi acorde importanta, eu insa le fotografiez pe furis, fiindca stiu ca momentul e unic, irepetabil, asadar nu le voi revedea vreodata. Ma fascineaza sa stiu ca drumurile noastre, povestile noastre s-au intersectat, la un moment dat, insa fara a se atinge sau a se disturba. Singura care poate actiona sunt eu, caci doar eu constientizez acest lucru atata timp cat doar mie imi pasa, doar eu traiesc momentul din plin.

In adolescenta, pe vremea cand lectura imi devenise cel mai mult prieten si aproape savuram cartile precum cel mai delicios desert, (parcurgand o carte de Balzac si, personajul principal, aflat intr-o trasura, trecea in graba pe Bulevardul Champs Elysee), pe vremea aceea, cum va spuneam, mi-a nazarit in minte intrebarea: oare ce-ar fi daca personajele unui roman s-ar intalni cu cele ale altui roman, al altui autor? Chiar si fara ca acestea sa stie (si, normal ca n-aveau cum sa stie, cum nici autorii insisi!), ideea in sine mi se parea inedita, la fel de fascinanta si interesanta ca propria mea calatorie in timp si spatiu, prin acest oras, incognito...

In egala masura ma fascineaza sa stiu ca atingerea a doua maini, chiar si in trecut, este atingerea a doua destine, a doua povesti si care, intr-un moment mai mult sau mai putin intamplator, se intalnesc insa, paradoxal, pe mai departe vor ramane doua povesti, doua destine paralele.

Drept urmare, nu ma intrebati de ce sunt atat de suspect de amabila, de ce zambesc chipului din fata mea, fie el necunoscut. Eu stiu ca zambetul meu celebreaza un moment, poate unic?, irepetabil in Univers.

Jeanina Georgeta Tenea"

Si de ce n-ar fi acest oras din vis chiar... NISA?!

cum calatoresc eu...

2/26/201 Matei Silvia

0 Daniela

21:57:23

Spre deosebire de foarte multe fete care viseaza la calatorii luxoase alaturi de prieten, sot, sau de ce nu, amant:)), undeva intr-o statiune exclusivista ... unde se trezesc la pranz, merg la plaja si lenevesc toata ziua pe un chaise longue, iar dupa amiaza colinda toate boutique-urile in cautarea unor "amintiri" care sa le vina perfect si sa fie in pas cu moda, amintiri pe care sa le poarte seara cand ies in cluburile cu nume exotice, aparute parca de nicaieri odata cu lasarea intinericului, ce par a fi metamorfozarea castelurilor de nisip construite de cei mici in timpul zilei ... ei bine, calatoria mea ideala nu arata asa ... bine, hai sa recunosc ... o zi as risca-o pentru o balaceala in mare, urmata de o tura la supermarket pentru a procura cele necesare unui mini party nocturn pe plaja:) ... dar la atat se rezuma punctele comune ale calatoriilor visurilor mele cu cele din visurile atat de multor fete ...

Pentru mine, calatoria ideala a inceput prin vara cand am inceput sa visez la un tur al Europei, pe cont propriu, cu masina ... pe atunci nu prea aveam cu cine sa merg intr-un astfel de tur (si nici bugetul unui astfel de tur, dar asta e cu totul si cu totul alta poveste:)), dar se pare ca intre timp am descoperit noi persoane, care mi-au devenit prieteni si care imi impartasesc visul intr-o oarecare masura ...

Asadar, avem:

punct de plecare ... Bucuresti

directia ... cea mai apropiata vama ... Giurgiu - Ruse ...

obiectiv ... vizitarea cat mai multor obiective turistice intr-un tur al Europei

In viziunea mea aceasta calatorie se face cu o rulota legata de masina si multe harti, ghiduri turistice, un laptop conectat la internet si muuulta voie buna ...

Deocamdata nu am un plan strict si de fiecare data cand incerc sa realizez un traseu si obiectivele pe care vreau sa le vizitez si ordinea in care ar trebui abordate ma sperii pentru ca sunt constienta ca niciodata planul de acasa nu se potriveste cu cel din targ, respectiv din excursie si oricand poate interveni o problema sau un mic / mare ocol care ar da peste cap acel plan si asta nu ar duce decat la nervi, agitare ... si astfel s-ar cam duce voia buna de care vorbeam mai devreme. Dar cum nu poti pleca intr-o astfel de excursie, de asemenea ampleare fara un plan bine pus la punct (chiar daca pe traseu vor aparea modificari) va trebui sa trec la treaba ;)). Deocamdata stiu ca vreau ca acest plan sa includa: cat mai multe din obiectivele prezentate pentru Europa in enciclopedia primita cadou de ziua mea, precum si principalele orase si statiuni turistice din fiecare tara ...

Nu vreau plimbari cu gondola, e bun si "autobuzul venetian"; nu vreau plimbari cu vaporasul pe Sena, vreau sa ajung in varful Turnului Eiffel; nu vreau cine festive, vreau picnicuri pe plaja; nu vreau vederi si amintiri din toate locurile pe care le-am vizitat, vreau un aparat foto si o camera video care sa spuna singure povestea calatoriei mele; nu vreau sa ma duc la Disney Land, vreau sa-mi fac pulsul sa o ia razna intr-un montaigne-rousse ...

Cam asta ar fi calatoria mea ideala ... si sper sa am parte de ea cat mai curand ... dar nu m-as supara daca as avea parte de o avanpremiera a acestei calatorii cu o excursie pe Coasta de Azur oferita de paravion.ro :)

Calatoria ideala...?

Motto: $E = MC^2 + \text{Curaj}$

.... la inceput a fost un vis....

Soarele incinsese asfaltul atat de tare incat simteam tocurile cum se afunda intr-un sentiment acut de instabilitate. O picatura calda si grabita se scurgea pe sub brat catre sold. Era cald, atat de cald incat aerul intepenise in el insusi ca si cum timpul s-ar fi oprit in loc instantaneu. Masinile suflau si tipau natusite una in alta, umar la umar, luptandu-se pentru un metru de asfalt incins in plus. Oameni dezorientati, toropiti de caldura, birouri racoroase, zarva si impietrire, august si vise.

Cu pasi grabiti si gandurile plecate, visele mi se zbateau sub piele ca puii de pisici carora le-ai aruncat un pled pe cap. Plonjam cu deosebita placere in mine unde nu eram urmarita si nu eram gasita. In racoarea biroului, automatizand activitatile zilnice, ma scufundam pe drumurile interioare si ma lasam sa ma ratacesc. Nu ar fi avut cum sa ma gaseasca nimeni nici daca si-ar fi dorit nespuse. Imagini luxuriante si senzatia de padure tropicala, ploaie calda de vara, leopard la panda, desert, mare, furtuna, curcubeu, zbor, toate se amestecau si ma prindeau in valtoarea lor tinandu-ma detasat de realitate. La intoarcere imi doream sa plec. Oriunde. Oricand. Oricat.

Eram liniste de aproape un an. O liniste in care fata in fata cu tine insuti iti recunosti deschis ca iti esti cea mai buna si apropiata prietena. O liniste egoista si dulce de autosuficienta. In astfel de clipe, a darui se intoarce catre sine insusi, ochii interiori se trezesc privind aceeasi realitate si totusi alta. In tot acest timp realizezi cat de departe si totusi cat de aproape esti de tine. Daca intinzi mana te poti chiar prinde de mana.

Intr-o dupa amiaza de august m-am hotarat. Am imbratisat ideea cu un firesc ciudat, fata teama, fara strangere de inima. Ma aveam pe mine si cum imi apartinusem in ultimul an nu-mi apartinusem parca niciodata. Autentica, reala, sincera, ingaduitoare cu mine insami, concediasem "guvernanta" cu ochelari si gulera scrobite, inchis pana la ultimul nasture iar in urma ei ca o relaxare totala, m-am intrebat "unde ti-ar placea sa calatoresti in vara asta?"

2/27/201
0 2:19:42

Monica
Adriana
Burcea

Am stiut ca voi pleca in Sharm cu doua zile ianinte de data efectiva a plecarii. Lasasem destinatia sa se aleaga cumva singura fara a stabili din start o directie anume.. Asadar aveam doua zile la dispozitie sa ne pregatim de plecare; eu si cel mai iubit si fidel insotitor – mine. Intrucat aveam un singur bagaj, nu a fost greu de facut neexistand conflicte si divergente de opinii. Un singur loc, un singur bilet, un munte de nedumerire pe buzele prietenelor, o nerabdare imensa si multa multa fericire. In avion, beatitudinea senzatiei de a nu avea control. Intre pamant si cer, lasand in urma ceea ce ma putea ancora in realitatea zilnica ma simteam fara inceput si fara sfarsit. Tot ce era cunoscut se estompa ca dara de fum lasata pe cer de avion. Privind inainte nu puteam decat sa simt si sa imbratisez bucuria neprevazutului.

Singura in vacanta! Eu si mirajul unei destinatii exotice care ma intampina cu 40 de grade, miros de desert, de mister, de istorie, miros de mare, adiere de palmieri, gust de libertate. Ajunsa in camera de hotel m-am trantit in pat. Am stat cateva secunde ci ochii inchisi, am respirat adanc...”Sunt in Egipt!”. Am iesit in balcon si imaginea unei mari de zmarald a navalit vesela catre mine. Flori exotice, palmieri, un hamac in gradina, muzica, soare, mult soare... au fost doar inceputul...

...si visul a devenit real. Am mers in croaziera pe mare, am fost in excursie la Cairo si implicit la piramide, m-am distrat de minune facand snorkeling, am vazut cum arata cerul instelat deasupra desertului, am lenevit in hamac, am lenevit pe sezlong, am lenevit pe nisip, am inotat cu pestii exotici, am fost fericita.

Epilog: ...aceasta este calatoria mea ideala... visata si indeplinita ramane aceeaasi calatorie ideala ...de facut IN DOI.

Primul pas este <http://www.paravion.ro/bilete-de-avion>
Vis + curaj = aeroport /avion / libertate / fericire...

Oamenii muncesc. Pentru viata de zi cu zi si atunci cand nu uita de ei...pentru vise.

Cred in visele mele. Ele imi dau puterea sa continui, sa merg mai departe. Ma sustin atunci cand obolesc, ma incita si ma indeamna sa ma apropiu, sa le prind si sa le aduc in realitate. Majoritatea au culoarea calatoriilor, culoarea libertatii si sunt despre dorinta de a cunoaste, a explora, a invata. Atunci cand obolesc, visele ma trag afara din realitatea inconjuratoare si imi amintesc pentru ce anume traiesc de fapt. Pentru mine si pentru autenticitate. Pentru arta controlului de... a pierde controlul. Poate din aceasta cauza iubesc ceea ce multor oameni le provoaca teama. Iubesc avioanele. Iubesc desprinderea, zborul, totala lipsa de control, acel “a fi” undeva intre cer si pamant unde parca nici timpul nu exista. Iubesc avioanele pentru ca ma duc in vacanta iar vacantele imi ocupa multe din vise. Calatoria ideala? Hm.... Bilete de imbarcare spre o destinatie unde totul este deja pregatit si cateva ore pentru bagaje.

In orice calatorie exista potentialul de a fi ideala. Ingredientele de baza ar fi: capacitate de a visa cu ochii pe pereti, curaj, un strop de nebulie cat sa realizezi ca niciodata nu vor exista momentul oportun si suficieni bani – ambele in acelasi timp, un pic de noroc in cautarea agentiei de materializat vise si dorinta de a vedea, simti, palpa, cunoaste lumea in care traim.

Iubesc calatoriile. Ca sunt de cateva zile sau de o saptamana, are mica importanta. Imi plac orasele Europei – unele somptuase, altele mici si prietenoase, galagioase sau linistite, romantice sau nebune unde ma pot pierde pe stradute, mirosind aerul, ascultand, admirand. Imi plac tarile exotice pentru soare, pentru mare, caldura, adiere de palmieri si acel optimism primordial pe care-l degaja. Altfel spus, in ecuatia calatoriei mele ideale ar intra: bagajul facut oarecum la repezeala, noaptea de dinaintea calatoriei – nedormita de nerabdare, zborul intre cer si pamant, emotia amestecata cu nerabdarea sosirii intr-un loc nou. Imi imaginez un hotel localizat intr-o zona cu privelisti ce incanta sufletul, o camera spatioasa, curata, mirosind a vacanta, cu geamuri mari acoperite de draperii ce te indeamna sa dormi pana la pranz,

2/27/201
0 2:21:47

Monica
Adriana
Burcea

balconul unde navaleste peste tine soarele vesel si galagios si unde poti trage aer in piept cu multumire ca esti intr-un loc superb. Apoi... as merge prin imprejurimi si m-as bucura de orice lucru marunt intalnit, m-as lasa sa ma ratacesc, sa cunosc, sa simt, sa ma intergrez in energia locului.... pana m-as simti ca apartinand acelui pamant.

Calatoria ideala este capacitatea de a te bucura de moment, de a scoate tot ce e mai bun din el. Ca este spre mare, ocean sau spre munti, de fiecare data a stat in puterea mea sa o fac din orice calatorie – calatoria “ideala”.

E ca si cum cineva mi-ar oferi pensule si un sevalet si mi-ar spune: “Creeaza!”

Primul pas este <http://www.paravion.ro/bilete-de-avion>

2/27/201

0

11:55:09

2/27/201

0

12:22:15

IOANA
GHEORGHE

Tenea
Georgeta
Jeanina

Cea mai frumoasa calatorie la care visez de aproape 10 ani este cea pe care o voi face in iunie:Santorini-Grecia.In fiecare an cautam oferte pe care sa mi le pot permite-nu gaseam,bineinteles.De cand am reusit sa cumpar biletele visez cum o sa fie ,ce voi vizita.Mai am un vis: Venetia in perioada Carnavalului-poate la anu' :).

"A calatori"... unul dintre cele mai frumoase verbe, pentru mine, sinonim cu "a visa"... Dintotdeauna mi-am dorit sa calatoresc, sa cunosc tinuturi, locuri nestiute, oameni cu traditii, obiceiuri, idealuri diferite sau, poate, din contra!, asemanatoare... Mereu mi-am imaginat ca, dincolo de lumea mea, e o lume ce se vrea descoperita, o lume care ma asteapta... Dar ce bucurie poate fi deplina daca nu e impartasita cu cineva drag? Iata ce scriam cu ceva timp in urma, vizavi de dorinta mea de a calatori...

IREPETABIL

Imi place sa cunosc oameni. Imi place sa cunosc locuri. Ma fascineaza departarile si necunoscutul. Nu e uimitor sa stii ca, dincolo de fiecare fereastră a fiecărei case locuiesc oameni, mii si mii de oameni, miliarde si miliarde de oameni, fiecare cu povestea lui? Miliarde de povesti dincolo de fiecare usa si fiecare fereastră a fiecărei case, a fiecărui oras din fiecare colt de lume. Sa stii ca cineva se naste iar altcineva traieste prima iubire in vreme ce tu iti porti, poate cu greu, poate cu bucurie, propria poveste...

Cel mai frumos vis cu ochii deschisi: uneori ma vad hoinarind pe stradute cochete, intr-un oras cu cladiri vechi, istorice, cu iz de poveste. E dimineata, devreme, aerul primavaratec e putin racoros, cerul insangerat la miazazi, ceea ce imi da sperante pentru o zi calda si frumoasa mai tarziu. Eu merg agale, cu mainile indesate adanc in buzunare, precum un personaj din cartile lui Dickens. De-a lungul zidurilor vechi, glastre cu flori tivesc si invioreaza cu farmec, prospetime si culoare, fundalul cenusiu al zidurilor centenare, gatite parca sa dea binete trecatorilor ce-mi vor urma. Dincolo de zambetul lor, prind ca din zbor cateva note ale un violoncel ce se lasa acordat obedient, de un arcus dornic sa deprinda tainele muzicii lui Max Bruch... Dintr-un bistro abia deschis, se preling aromele unor cornuri calde cu unt si ciocolata... Pe caldaram, o vrabiuta-si scalda ciocul intr-un ochi de apa... Miroase a primavara, a iubire si a viata...

Continui sa merg fara tinta, pana ce orasul incepe sa dea tot mai multe semne ca se trezeste treptat, treptat in prezent. Un prezent dintr-un trecut necunoscut, un prezent al unei lumi paralele sau unul creat in mintea mea, cine stie?!...

Primele chipuri anonime apar. Ele trec fara sa ma vada, fara sa-mi acorde importanta, eu insa le fotografiez pe furis, fiindca stiu ca momentul e unic, irepetabil, asadar nu le voi revedea vreodata. Ma fascineaza sa stiu ca drumurile noastre, povestile noastre s-au intersectat, la un moment dat, insa fara a se atinge sau a se disturba. Singura care poate actiona sunt eu, caci doar eu constientizez acest lucru atata timp cat doar mie imi pasa, doar eu traiesc momentul din plin.

In adolescenta, pe vremea cand lectura imi devenise cel mai mult prieten si aproape savuram cartile precum cel mai delicios desert, (parcurgand o carte de Balzac si, personajul principal, aflat intr-o trasura, trecea in graba pe Bulevardul Champs Elysee), pe vremea aceea, cum va spuneam, mi-a nazarit in minte intrebarea: oare ce-ar fi daca personajele unui roman s-ar intalni cu cele ale altui roman, al altui

autor? Chiar si fara ca acestea sa stie (si, normal ca n-aveau cum sa stie, cum nici autorii insisi!), ideea in sine mi se parea inedita, la fel de fascinanta si interesanta ca propria mea calatorie in timp si spatiu, prin acest oras, incognito...

In egala masura ma fascineaza sa stiu ca atingerea a doua maini, chiar si in trecut, este atingerea a doua destine, a doua povesti si care, intr-un moment mai mult sau mai putin intamplator, se intalnesc inasa, paradoxal, pe mai departe vor ramane doua povesti, doua destine paralele.

Drept urmare, nu ma intrebati de ce sunt atat de suspect de amabila, de ce zambesc chipului din fata mea, fie el necunoscut. Eu stiu ca zambetul meu celebreaza un moment, poate unic?, irepetabil in Univers. Jeanina Georgeta Tenea"

De ce n-ar fi acest oras din vis chiar... NISA?!

P.S. Am republicat a treia oara, azi 27.fev. 2010, (in josul paginii) inasa, daca este vreo problema in privinta link-ului din nou, NU SE POATE COPIA cu underline sub nici o forma, cand salvez textul, dispare linia de sub "<http://www.paravion.ro> <http://www.paravion.ro/bilete-de-avion>", sper inasa a fi considerata o trimitere la "paravion.ro"

Va multumesc pentru intelegere.

Am citit foarte multe despre VeNeTiA!!! Mi-as dori s fac o calatorie prin acest oras definit prin romantism... este un oras al iubirii supreme!!! Iar ca totul s fie romantic si pentru a surprinde intreaga savoare a orasului, o plimbare cu gondola pe canale ar fi ideala... Venetia este locul perfect pentru a uita de timp...si acumuland oboseala si stres atat eu si sotul meu ne*am gandit ca acesta ar fi locul potrivit pentru o calatorie de VIS!!! Venetia e un oras superb, are farmecul lui, nu`l poti compara cu nimic...

2/28/2010 00:44:42 antal annamaria

"A calatori"... unul dintre cele mai frumoase verbe, pentru mine, sinonim cu "a visa"... Dintotdeauna mi-am dorit sa calatoresc, sa cunosc tinuturi, locuri nestiute, oameni cu traditii, obiceiuri, idealuri diferite sau, poate, din contra!, asemanatoare... Mereu mi-am imaginat ca, dincolo de lumea mea, e o lume ce se vrea descoperita, o lume care ma asteapta... Dar ce bucurie poate fi deplina daca nu e impartasita cu cineva drag? Iata ce scriam cu ceva timp in urma, vizavi de dorinta mea de a calatori...

2/28/2010 15:15:43 Tenea Georgeta Jeanina

IREPETABIL

Imi place sa cunosc oameni. Imi place sa cunosc locuri. Ma fascineaza departarile si necunoscutul. Nu e uimitor sa stii ca, dincolo de fiecare fereastra a fiecarei case locuiesc oameni, mii si mii de oameni, miliarde si miliarde de oameni, fiecare cu povestea lui? Miliarde de povesti dincolo de fiecare usa si fiecare fereastra a fiecarei case, a fiecarui oras din fiecare colt de lume. Sa stii ca cineva se naste iar altcineva traieste prima iubire in vreme ce tu iti porti, poate cu greu, poate cu bucurie, propria poveste...

Cel mai frumos vis cu ochii deschisi: uneori ma vad hoinarind pe stradute cochete, intr-un oras cu cladiri vechi, istorice, cu iz de poveste. E dimineata, devreme, aerul primavaratec e putin racoros, cerul insangerat la miazazi, ceea ce imi da sperante pentru o zi calda si frumoasa mai tarziu. Eu merg agale, cu mainile indesate adanc in buzunare, precum un personaj din cartile lui Dickens. De-a lungul zidurilor vechi, glastre cu flori tivesc si invioreaza cu farmec, prospetime si culoare, fundalul cenusiu al zidurilor centenare, gatite parca sa dea binete trecatorilor ce-mi vor urma. Dincolo de zambetul lor, prind ca din zbor cateva note ale un violoncel ce se lasa acordat obedient, de un arcus dornic sa deprinda tainele muzicii lui Max Bruch... Dintr-un bistro abia deschis, se preling aromele unor cornuri calde cu unt si ciocolata... Pe caldaram, o vrabiuta-si scalda ciocul intr-un ochi de apa... Miroase a primavara, a iubire si a viata...

Continui sa merg fara tinta, pana ce orasul incepe sa dea tot mai multe semne ca se trezeste treptat, treptat in prezent. Un prezent dintr-un trecut necunoscut, un prezent al unei lumi paralele sau unul creat in mintea mea, cine stie?!...

Primele chipuri anonime apar. Ele trec fara sa ma vada, fara sa-mi acorde importanta, eu inasa le fotografiez pe furis, fiindca stiu ca momentul e unic, irepetabil, asadar nu le voi revedea vreodata. Ma fascineaza sa stiu ca drumurile noastre, povestile noastre s-au

intersectat, la un moment dat, insa fara a se atinge sau a se disturba. Singura care poate actiona sunt eu, caci doar eu constientizez acest lucru atata timp cat doar mie imi pasa, doar eu traiesc momentul din plin.

In adolescenta, pe vremea cand lectura imi devenise cel mai mult prieten si aproape savuram cartile precum cel mai delicios desert, (parcurend o carte de Balzac si, personajul principal, aflat intr-o trasura, trecea in graba pe Bulevardul Champs Elysee), pe vremea aceea, cum va spuneam, mi-a nazarit in minte intrebarea: oare ce-ar fi daca personajele unui roman s-ar intalni cu cele ale altui roman, al altui autor? Chiar si fara ca acestea sa stie (si, normal ca n-aveau cum sa stie, cum nici autorii insisi!), ideea in sine mi se parea inedita, la fel de fascinanta si interesanta ca propria mea calatorie in timp si spatiu, prin acest oras, incognito...

In egala masura ma fascineaza sa stiu ca atingerea a doua maini, chiar si in trecut, este atingerea a doua destine, a doua povesti si care, intr-un moment mai mult sau mai putin intamplator, se intalnesc inasa, paradoxal, pe mai departe vor ramane doua povesti, doua destine paralele.

Drept urmare, nu ma intrebati de ce sunt atat de suspect de amabila, de ce zambesc chipului din fata mea, fie el necunoscut. Eu stiu ca zambetul meu celebreaza un moment, poate unic?, irepetabil in Univers." Jeanina G.T.

<http://www.paravion.ro>

<http://www.paravion.ro/bilete-de-avion>

De ce n-ar fi acest oras de vis chiar... NISA?

2/28/2010
15:50:27

Calatoria ideala e ca o felie de pizza, de fapt ca viata : cu de toate-n ea, poate nu grozave luate separat, dar minunate puse impreuna.

Femeile nu vor exagerat de mult sirop, si nici sa simta doar istorie, nu vor exotisme doar de dragul extravagantei, ci vor, in primul rand sa aia alaturi pe cel cu care sa imparta aceasta felie din pizza cea mare cu savuroase bucati de fericire, care este viata.

Femeile vor in concedii sa fie slabe desi n-ar tine dieta (macar o data in an), sa le gateasca altcineva, sa fie uimitoare in costum de baie, sa fie vesele si amuzante, ca el sa nu se uite la tipele de fac plaja topless cu cateva cearsafuri mai incolo, sa nu cheltuie un sfant, si totusi sa vina acasa din concediu cu cate o haina de blana, vor ca el sa o adore, s-o sarute pe apus cu patima, si pozele aduse sa spuna clar cit o iubeste, sa simta ca la 20 de ani, sa tremure de romantisme, ca parca viata, daca o privesti asa, de sus, cand esti in concediu, ti se pare, culmea, uimitor de frumoasa...uiti ca ai strans o jumatate de an sa fii aici, uitii ca camera in care te rasfeti nu-ti apartine, pentru o saptamana sau chiar doua, te simti de parca ai fura, o bucatica din viata fericita a altcuiva. Nu vrei sa stii de nimeni si nimic, nu vrei s-auzi ca ce te-asteapta acasa, ai in bagaj tot ce iti trebuie sa fii senina, ah da, lipsea ceva, dar n-ai uitat, e piesa principala din acest refren: pe el il tii , ca-n fiecare an, si facee vacanta, strans, de mana.

In fiecare concediu imi doresc odihna, si nu stiu cum sfarsesc prin a ma trezi la 6, ca trebuie, sa prind ultravioletele, ca trebuie sa merg la la dejun, la pranz la cina, sa cumpar aia,sa iau pentru jumatate din oras suveniruri pe care le vor arunca toti pe dupa sifonier in clipa cand voi fi iesit pe usa. Vreau totdeauna odihna, si nu stiu cum se face ca, ca atunci cand ajung din nou acasa, sunt atat de istovita, incat as putea sa dorm, betivaneste, pe gresie. Nu imi propun sa ma cert in concedii, dar parca, de la soare, se aprind repede si spiritele, ca, desi te gandesti cu pofta la rasul si distractia din concediu, cateodata ai doar satisfactia de a-l baga in menghina pana simt ca ii paraie sufletul: putea, macar acu, la 2000 km de casa, sa nu fi pomenit de ma-sa...

Felul de a calatori al femeilor este, desi pare comun, foarte diferit. Putem alcatui adevarate tipologii comportamentale pornind doar, sa zicem, de la ce pun ele in bagaje, sau de la ce emotii le anima sufletul cand rasucesc cheia in usa la plecare..

Mama, calma de felul ei, cand e vorba de vreo plecare, face la bagaje 2 zile, cu sifoniarele rasturnate in mijlocul camerei, ca dupa taifun, cu o expresie incrunzata de administrator de bloc, in timp ce tata ar arunca in bagaj in ultimele 10 minute inainte dde a iesi pe usa, maxim 10

articole. Dar nu e dupa el, marele cerber il intreaba de zeci de ori fane, medicamentele, ochelarii, buiota de incalzit salele...si asta n-ar fi tot, ca il pune sa si memoreze unde sunt, ca in caz ca trebuie vreuna pe drum, sa stii de unde s-o iei din bagaj: NNV sau Sud sud est?

Sora-mea e totdeauna furioasa...chiar daca ar pleca in calatorie spre paradisi, ea tot furioasa e cand face bagaje, tranteste, bufneste, nimic nu se aseaza cum trebuie, bagajele sunt fie prea mari, fie prea neorganizate, fie nu le termina de facut in ordinea in care vrea ea, si asta ii mai da o transa de nervi...Lasa-ma, nu vezi ca fac bagaje...ii scapara ochii de l-ar ingropa in beton pe bietu barba-su care daduse, natangul, s-o pupe..

Tipul doamnei visatoare care pune in bagaje zeci de inutilitati, plutind, si care constata la destinatie ca uitase exact ce ar fi trebuit sa ia neaparat, are un farmec aparte...de obicei filtreaza viitoarea calatorie emorional, se pregateste, insa..pe interior...si calatoria incepe cu mult timp inainte de a pune hainele in bagaj..

Tipul veselei ...este delicios. Vesela face din pregatirea calatoriei un prilej de a se simti bine, de a chiccoti continuu, spre disperarea ursuzilor, de cand incepe sa umfle geamantanul si pana cand revine, obosita, acasa, insa, tot cu zambertul pe buze...

Tipul femeii care se teme de microbi-insecte-boli , wow, un festin de analizat..nu de impartit calatoria cu ea, evident, dar de privit din afara, hmm, e un spectacol...isi pregateste de acasa prosoapele si cearsafurile ei, ca alea de la hotel s-au sters altii cu ele la ffund, dezinfecteaza geamul trenului sau avionului, ca altfel nu se poate sprijini pe el, nu suporta ca stewaedsa sa ii vorbeasca de aproape, ca daca, doamne fereste are vreo gripa porceasca, boalavacii nebune, sifilis sau alta grozavie care se poate lua?

Tipul amatoarei de chestii gratis...este intr-o continua alerta..niciodata nu stii ce poti pune in bagaj: pliculete de zahar, cutiute de lapte de cafea, biscotti de pe avion, sapun de la hotel, vreo mostra de sampon...pana si servetelele sunt bune, ca parca sunt mai fine ca ale noastre..

Tipul shopping-devoratoarei:mai repede birjar, mana avionul, ca e plin la destinatie de reduceri care m-asteapta! Merg la viena, ce muzee sau trasee turistice, voi n-ati auzit de Parndorf sau SCS? Iti pot recita fara suflare cele 300 de magazine pe care le au, si fiecare au reduceeeeri, mana birjar!

Tipul intelectualei de biblioteca: nici nu o observi, ea merge in concediu ca sa, culmea, dom-le, ca sa citeasca...nu tu restaurante, magazine sau alte atractii, ci librarii...unii sunt dusi cu pluta, dom-ne de se insoara cu de-al de-astea!

Tipul companioanei: arata fascinant de bine, toti il injura ofticati in gand pe norocosul posesor de cupa d, picioare pana in gat, mijlocel cat sa-l cuprinzi cu mana si cel mai apetisant fundulet posibil. Ele nu simt de obicei frigul, au o abilitate speciala de a se simti bine chiar si la 0 grade, cu sanii trei sferturi pe afata, fundul de-abia acoperit o palma si tocuri de 12. tot aeroportul o scaneaza, pana si capitanul o saluta impresionat cand se urca in avion. Fii fericit, e a ta, vacanta ta va costa de 3 ori mai mult decat a muritorilor de rand, dar hei, raiul nu e pentru toata lumea. Ai grija insa sa nu-si rupa vreo unghie si mai ales, te rog, sa nu deschida gura.

Tipul gospodinei care are 8 sandvichiuri pentru drum, sticla cu apa, stricla cu cafea, mere, reviste, servetele uscate, servetele umede, care inca aranjeaza la bagaje pe drum, suna sa verifice de 2-3 ori daca e bine acasa, daca nu e vreo inundatie, cutremur, cataclism...

Dar ce spun eu? Cu toate, indiferent de cat de diferite suntem, speram sa fie bine, gandindu-ne cu emotie la calatorie si cu drag la cuibul lasat acasa, cu nostalgii adolescentine la vise ferecate pe care le desprafuim, cateodata, cand plecăm in vacanta...Uneori uitam de ce

plecam, uneori uitam sa ne bucuram, uneori uitam sa savuram calatoria...

Poate ca asteptam traii-comori si scilpitoare emotii din fiecare calatorie, dar un singur lucru e cert: viata intreaga este o calatorie, si niciodata nu trebuie sa ne dorim farra rabdare destinatia, pentru ca de fapt, viata toata este o calatorie in care ceea ce e important se intampla pe drum.

Atentie se inchid usile! Urmeaza vacanta.

Ghid pentru calatoria ideala.

Se iau:

- inima in dinti si se alege destinatia. In caz de remiza, se ia harta;
- pixul, pentru a completa foaia de concediu;
- cardul, pentru acele momente in care trebuie sa-ti amintesti ca totul are un pret;
- gasca, partenerul sau ipod-ul si aparatul de fotografiat;

Se dozeaza entuziasmul in portii mici ce se servesc pe tot parcursul zilelor ce vor urma. Toate aceste ingrediente seamaesteca cu detasarea totala, se inghesuie in bagaj si se pun la dospit pana in singura zi in care te vei bucura ca auzi ceasul desteptator. Ziua in care pleci in vacantaaa! Calatoria ideala poate incepe.

2/28/201
0
17:40:40

Monica
Adriana
Burcea

Din acest moment exista mai multe posibilitati:

- a) <http://www.paravion.ro/bilete-de-avion> si pleci la aeroport
- b) pleci la gara
- c) nu stii unde pleci.

Indiferent de varianta aleasa, bucuria libertatii absolute ce urmeaza a fi savurata, este imensa. Doar esti stapanul absolut al urmatoarei perioade din viata ta. Toate cele 24 de ore ale unei zile iti apartin si nu va trebui sa le impartii nici cu semenii pe care ii intalnesti dimineata la metrou, nici cu sefii, nic cu dead-line-urile. Ai $24 \cdot x =$ numai pentru tine, unde $x =$ nr de zile in care ti s-a permis sa zburzi in voie. Contemporanii numesc asta concediu. Adu-ti aminte aceasta ecuatie in timpul anului.

Ajuns la destinatie, prepara-ti urmatorul cocktail: dormi, leneveste, umbla, bronzaza-te, bucura-te. Fotografiaza acest amestec pentru momentele de ulterioara melancolie. Fii copil, fii liber, fii fericit!
Urmand acesti pasi este imposibil sa nu spui la intoarcere "am avut vacanta ideala!" Indiferent daca serviciului i-a fost dor de tine, aminteste-ti sa evadezi din cand in cand spre a te bucura de o reteta simpla care face minuni.